

SİZSİZ BİR YAŞAMI ASLA KABUL ETMEYECEĞİM!

Devrimin yılmaz savaşçısı Sibel Sürücü yoldaş, genç yaşlarda tanıştığı devrimci mücadeleye gönül vermiş ve ömrünü bu mücadeleye adamıştı.

Sibel Sürücü kendisine verilen her türlü görevi korkusuzca yerine getiren bir leninist idi. Faşizmin işkencehanelerinde cesareti ile örnek oluşturan yoldaşımız 'Siz faşistler bizlere hesap vermekten kurtulamayacaksınız' diyerek düşmana korku salan iradeye sahipti. Bir güvercin kadar narin kalpli olan Sibel, ölüm karşısında 124 gün savaşacak kadar da güçlüydü.

19 Aralık zindan katliamından sonra başladığı Ölüm Orucu Eyleminin 124. gününde 22 Nisan 2001'de ölümsüzleşti.

Ölümsüzleşmesinden sonra yapılan açıklamada 13 Mart GKB

MK üyesi olduğu belirtilen Sibel Sürücü yoldaş mücadelemize ışık tutmaya devam ediyor.

Biz de senin, ömrünü verdiğin düşünceler için mücadele etmekten asla vazgeçmeyeceğiz!

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

12 - 26 Nisan 2017 / S 022 / 1 TL

SAVAŞ RÜZGARLARI!

Olaylar baş döndürücü hızla ilerliyor. Bölge kaynayan kazan. Savaş ateşi sürekli yayılıyor. Böyle bir ortamda ABD emperyalizmi Suriye'ye füze saldırısı düzenledi. Gerilim had safhaya ulaştı.

Rusya'nın kuşatılması bir nevi askeri çevrelemeye dönüştü. Polonya, Estonya, Litvanya ve Letonya şu an zirhli NATO birlikleriyle dolu. Romanya ve Bulgaristan'da NATO uçakları, Karadeniz'de NATO savaş gemileri, Ukrayna'da NATO eğitimcileri, paralı askerler... Akdeniz'de NATO savaş gemileri, Kore yarımadasında ABD askeri yığınağı, Japon Denizi'ne yönelen 3. Filoya bağlı uçak gemisi... Bu şartlarda Suriye'de, İdlib'de sergilenen "kimyasal saldırı" tiyatrosu sonrasında Akdeniz'deki ABD savaş gemilerinden Şayat hava üssüne füze saldırısı düzenlendi. Bunca yığınağın, gerilimin olduğu ortamda bu saldırı büyük bir savaşın fitilini ateşleyebilecek bir adım. Gerilim her geçen gün tırmanıyor.

Türkiye gibi gerici ülkeler ABD arkasında saf tutarken, dünyanın demokratik ulusları ve Rusya-Çin gibi devletler saldırıya karşı tavır alıyorlar. Bir savaşın safları her geçen

gün daha da netleşiyor, uçurum derinleşiyor. Bu emperyalist saldırganlığa, onun işbirlikçisi gerici/faşist ülkelere karşı kararlı bir tavır almak, bu yıkım savaşına karşı çıkmak gerek, burası kesin. Ama yeterli değil.

Bir kere daha Lenin'i anımsamak gerekiyor: "Yalnızca bir, ve tek gerçek enternasyonalizm vardır: o da insanın kendi öz ülkesinde devrimci hareket ve devrimci savaşının gelişmesi için özveri ile çalışmasına, istisnasız tüm ülkelerde, bu aynı savaşımı, bu aynı çizgiyi, ve yalnızca onu (propaganda, yakınlık, maddî bir yardım aracılığıyla) desteklemesine dayanır. Tüm geri kalanı, yalandan .. başka bir şey değildir"

Böylesine patlayıcı bir ortamda iç gerilimleri her geçen gün büyüyen Türkiye, referanduma gidiyor. İç ve dış şartlar bir devrimi böylesine güncel bir zorunluluk haline getirmişken, ayaklanma ve devrimi pratik gündemin en birinci görevi olarak görmemek, affedilmez bir suçtur. Tüm gücümüzü, tüm enerjimizi, tüm dikkatimizi bu noktaya yöneltmek zorundayız. Tekrar tekrar haykırmaktan asla vazgeçmeyeceğiz: Şimdi devrim zamanı!

>>Editör...

SANDIKLA GİTMEMEYELER

Belediye otobüsünde türban takmış, orta sınıfa ait olduğu her halinden belli, bir kadın uluorta tehditler savuruyor: "Dünyaya nam saldı Erdoğan!.. Siz, öleceksiniz, gebereceksiniz! Az kaldı! Az kaldı!.."

Kadının "Siz"den kastının dinci faşist partiden/iktidardan yana olmayan herkes olduğu açık. Kendilerinden yana olmayan hiç kimseye yaşam hakkı tanımayacaklarını anlatmaya çalışıyor, kafatasında taşıdığı zeka kırıntısıyla...

3

Sınıf Savaşı
Tarihin İtici Gücüdür
C.Dağlı 2

Öfkeyi Ve
Bilinci Örgütlemek
İ.Cevat Çetiner 4

Burjuva Devletin Sonu
Özgür Güven 5

Ekonomik Kriz Ve
Birleşik Devrim
Taylan Işık 8

Lümpen Çıkar Çetesi
Umut Çakır 9

Pratiği Örgütlemek
Ali Varol Günel 11

SINIF SAVAŞI TARİHİN İTİCİ GÜCÜDÜR

BAŞYAZI

C. Dağlı

Küçük burjuva aydınlar ve reformist siyasetler birçok kez gündeme getirdikleri "toplumsal barış" çağrılarını bir defa daha yinediler. Fakat daha öncekiler gibi bu çağrıları da, sınıf savaşının sert yasalarına çarpıp parçalandı.

Küçük burjuva çevreler, parti örgütleri aynı nameleri daha yüksek sesle söylemek için büyük bir koro oluşturdular. Bu sırada ön plana çıkmaları rastlandı değildir elbette. Sınıf savaşı süreci, en tayin edici ve en kritik anına girdi. Devrim dalgası yeni bir yükseliş noktasında. Uzlaşmacılar blokunun eski görüşlerini yeniden seslendirmeleri somut durumla doğrudan doğruya bağlantılı.

Onlar bunu hiçbir zaman kabul etmedi. Fakat proletaryayla kapitalistler arasında süren sınıf savaşına bakışları, küçük mülk sahiplerinin bakış açılarıdır. Bu savaşa taraf olma anlayışları da aynı yerden besleniyor. Küçük mülk sahibi olarak orta sınıf gelirine sahip olduklarında, kendilerini burjuvazinin safında, yani bir düzen gücü olarak görürler, en alttakilerin durumu onları pek fazla ilgilendirmez. Kapitalizm tarafından yıkıma sürüklediklerinde ise kendilerini antikapitalist olarak görür ve kapitalizmin ezdiği halk kitleleriyle birlikte davranırlar. Kendi durumlarına ve güçler dengesine göre değişim gösterirler.

Şurası net, küçük burjuva olarak kaldıkları sürece doğaları gereği özel mülkiyet düzeninin ortadan kaldırılmasını istemezler. Özel mülkiyet düzeninde kendi çıkarlarını, kendi yaşam ilkelerini görürler.

Aydınlar, küçük burjuvazinin içindeki birçok eğitimli kişi, kapitalizmin yerini sosyalizmin alacağını kavrama yeteneğinde. Bu kavrayış onları sosyalizme yönlendirir. Bu durumda onlar, kendi bulunduğu yeri terk ederek, sosyalist ve komünist parti saflarına katılırlar. İşlerinde proleter bakış açısını benimsemeyenler, emekçi sınıfın saflarına küçük burjuva görüşleri ve alışkanlıkları taşırlar. Burjuvaziyle uzlaşma yanlıları bunların arasından çıkar.

Sınıf savaşının yarım yüzyıllık deneyimi, birçok aydının, reformist ve oportünist çevrenin, proletaryanın devrimci hareketine ve komünistlere karşı burjuvaziyle birlikte davrandığı gibi davranmaktadır. Bu sınırların ötesine geçen devrimci işçi hareketine, sömürücülerle aynı ağızla karşı çıkmaları bundandır.

İşçi sınıfı hareketi, mülk sahibi sınıfların partilerinden ayrı hareket ederek, bağımsız proleter çizgi izleyerek, burjuva sınırların ötesine geçer. "Proletarya, mülk sahibi sınıflardan oluşmuş, eski partiler karşısında kendine ayrı bir parti oluşturmadıkça bir sınıf olarak davranamaz." (Marx)

Burada söylenmesi gereken çok açıktır: İşçi sınıfının kurtuluşu, işçilerin kendi eseri olmalıdır.

Kapitalist toplumda, bir tarafta büyük bir zenginliğin sahibi burjuvazi, diğer tarafta zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan ezilen bir sınıf, birlikte, karşıt kutupları oluşturuyorlar. Sınıflı toplumun doğasına aykırı olarak, karşıt kutuplardaki sınıfları uzlaştırmaya kalkışanlar, yine sınıflı toplumun doğası tarafından zorunlu olarak başarısızlığa uğratılır. Tarihin sınıf mücadeleleri tarihi olduğu gerçeğini yadsıyanlar da, bu gerçeği kabul etmek zorunda kalacaklardır. Gerçekler kendisini, kendisine karşı çıkanlara da kabul ettirir.

Bir avuç sömürücünün elinde biriken zenginlik, işçinin karşılığı ödenmeden el konulan emeğinden, birikmiş, nesnelleşmiş emekten başka bir şey değildir. Emeğin ürünü, emeğe yabancılaşmış olarak emekçinin karşısına çıkar, onu ezer. İşçinin görevi, sermaye düzeniyle uzlaşmak değil, onu yıkmaktır. Toplumsal emeğinin ürününden başka bir şey olmayan kapitalist özel mülkiyete, kolektif olarak el koymaktır; onu toplumsal mülkiyete dönüştürmektir. Ücretli emek çerçevesinde çözüm arayanlar, ücretli kölelik sisteminin yana olanlardır.

Kapitalist niteliğiyle zenginlik, ücretli emek sömürüsüyle sağlanır. Sermayenin (servetin) birikimi ve yoğunlaşması, emek sömürüsünün artırılması (yoğunlaşması) yoluyla gerçekleşir. Bunun sonucu az sayıdaki insanın mülkiyetinde büyük bir zenginlik, servet birikirken, buna karşılık milyonlarca emekçi derin bir sefalet içinde yaşıyor. Sınıflar ayrımı ve uçurumu çok derin; uzlaşmaz sınıf çelişkileri ise çok keskin. Çelişkiyi yumuşak göstererek, toplumsal sınıflar arasında uyum kurmak istemek, emekçilere karşı ezen sınıfın yanında yer almaktır.

Proletarya tam kurtuluşu sınıf mücadelesiyle varır. Dolayısıyla sınıf mücadelesini keskinleştirmek, yoğunlaştırmak emekçi sınıfın amacını benimseyenlerin görevidir. Bunun için bütün güçlerini ortaya koymaları gerekiyor.

Kapitalist toplum kendi içinde uyumlu bir toplum değildir ve olamaz da. Gerilim, çatışma, kaos vb. bu toplumda kaçınılmazdır. Sınıflar ilişkisi çelişkin bir ilişkidir. Sınıflar savaşı tarihin itici gücüdür. Sınıflı bir toplumda, toplumsal uyum peşinde koşmak küçük burjuva hayalciliğidir.

Onlar hayallerinin peşinde koşsun, gerçek yaşamda sınıf mücadelesinin yasaları egemen, yönetici sınıfla yönetilen sınıf arasında son derece kapsamlı, derinlikli ve sert bir savaş yıllardır sürüyor. Yönetenler, sadece devlet güçlerine dayanmakla kalmıyor, tüm gerici düzen güçlerini de cepheye sürüyor. Siyasi iktidarın son günlerde arka arkaya yaptığı tüm gerici faşist güçleri harekete geçirme çağrısı, süren burjuva iç savaşı kazanmaya yöneliktir. İşçi sınıfı hareketinin Türkiye ve Kürdistan halklarının, devrimci güçlerin buna isyan ve ayaklanmayla karşılık vereceği çok açık. Toplumsal sınıfların arasındaki savaş yeni bir boyut kazanmıştır. Bu günkü somut durumdan başka bir somut duruma, emekçi güçlerin üstünlüğüyle sonuçlanacak yeni bir aşamaya geçiş sürecine girdik.

İşçi sınıfı, sürmekte olan savaşı kazanmak için güçlerini harekete geçirmekle yetinemez ve yetinmemeli. Bunun için bütün güçlerini azamileştirmelidir. Enerjisini, çabasını tüm güçlerini azami noktaya çıkarmadan, birleşik karşı devrim güçlerini alt edemez. Ve ancak devrimci bir isyan ve ayaklanma emekçi güçleri sonuna kadar hareket geçirebilir.

Haziran ve Ekim ayaklanmalarında görüldüğü gibi, ayaklanma geniş kitleleri harekete geçirme, kolektif propaganda ve gerçek mücadele merkezleridir. Bu araçlar, devrimci komünist partinin önderliğinde devrimi gerçekleştirme araçları haline gelir.

Bir Haber Bir Yorum

Biliniyor, başta TKP denen sosyal reformist çevre olmak üzere, "Vatan" savunuculuğu politikası izleyen sosyal reformist ve oportünist çevrelerin Kürdistan konusunda düştükleri sosyal şovenizm çukurunda konularını savunmak için ileri sürebildikleri tek iddia, Kürdistan güçlerinin "emperyalizmin kara gücü" rolünü oynadıklarıdır.

Sosyal şovenizm çukuruna bilinç ve istekle atlayanları bir kenara koyuyoruz. İzledikleri oportünist politika sonucu, aynı çukura sürüklenenlere sözümüz var. Tuttuğunuz yol yol değildir. Kürdistan konusunda izlediğiniz politik çizgi, sizi burjuvazinin arkasına dizilmekten başka bir yere götürmez.

Teorik öngörü olarak bu böyledir; pratik olarak da böyledir. Etrafınıza bakın, Kürdistan güçlerini gözden düşürme, onları karalama konusunda çevrenizde dinci faşist iktidardan, onun başındaki adamdan, Barzani'den başkasını bulamazsınız. Gerçekler devrimcidir; yaşam da öyle..

İddianız, kısa adıyla SDG'nin ve onun en önemli gücü YPG'nin ABD emperyalizminin "kara gücü" olduğu, onunla işbirliği yaptığınıdır.

Bu iddiaların sadece dar kafalı, savaştan diyalektiğini, bir ulusun kendi özgürlük savaşının ciddiyetini kavramaktan uzak çocukça düşüncelere sahip olduğunuzu kanıtlamaya yarar başka bir şey de değil.

Örneğin, "emperyalizmin kara gücü" diye karaladığımız SDG/YPG kendisine karşı savaştığını sandığımız Suriye ordusuyla önce Halep'te, sonra El Bab çevre-

sinde dinci-faşist çetelere ve dinci faşist iktidara karşı ittifak yaptılar. Arkasından SDG, ele geçirdiği köy ve kasabaların bir kısmını Rusya ile anlaşma halinde, Suriye ordusuna bıraktı.

Suriye hükümeti, sürecin başından bu güne kadar, "ABD'nin kara gücü" dediğiniz Kürdistan askeri ve politik güçlerine Afrin-Şam- Heseke üçgeninde hareket olanaklarını bizzat sağlamıştır. Bu iki güç arasında provokasyonlar sonucu ara sıra çıkan küçük çaplı çatışmalar önemli değildi ve bu yüzden ne Suriye Hükümeti ne de YPG/SDG bunu bir politika haline getirdi. Ama darkafalılığınız yüzünden bunu anlayamıyorsunuz.

SDG/YPG'nin ABD'den silah vb yardımı aldığı doğru. Ama bu SDG/YPG'yi ne ABD'nin "kara gücü" yaptı ne de Suriye düşmanı.. Suriye hükümeti böyle görmüyor, Rusya böyle görmüyor. Savaşta ciddi olanlar, ilke ve amaçlarından vazgeçmedikçe karşılıklı çıkara dayalı ilişkilerden korkmazlar.

SDG/YPG'nin Rusya ile Afrin'e güç gönderme konusunda anlaşması, sizi şaşkına çeviren bir başka gelişme olmalı. Sahi "ABD'nin karagücü", Rusya ile Afrin'de ne üzerine anlaştı? Rusya, "ABD'nin karagücü"nü neden Cenevre'ye ısrarla dahil etmeye çalışıyor?

Ama hepsi bu değil. Ajanslara düşen şu haber, darkafalılığımızı eşekten düşmüş Diyarbakır karpuzuna çevirmiş olmalı. İşte o haber: "SDG, Suriye Ordusunun yaklaşan Rakka saldırısına katılmasını memnuniyetle karşılayacağını açıkladı" Kısa, Kürtlerin öncülük ettiği Su-

riye Demokratik Güçlerinden bir sözcü, "İŞİD'i fiili başkentleri Rakka'dan atmak için yakın zamanda yapılacak operasyona Suriye Ordusunun katılmak istemesini, örgütünün memnuniyetle karşılayacağını" açıklamış. Habere göre,

"Suriye'de yayınlanan El Vatan gazetesine yapılan açıklamada Talal Silo, (SDG sözcüsü), SDG'nin Suriye halkının kendi topraklarını özgürleştirme hakkına sahip olduğunu, Suriye Ordusunun da Suriye halkı ve vatanının temel parçası olduğunu her zaman belirttiğini ileri sürdü."

Bu kadarı yeter mi? Son olarak sosyal şovenizm batağındaki bu kesimlere, konularını görebilmeleri için, Rojava devrimini boğmak için elinden geleni yapan ve halen de bu amaç için pusuya yatmış olan Barzani'ye, aynı amaç için yırtınan, "Kobani düştü düşecek" diye kendini paralayan RTE'ye; YPG/SDG'ye karşı savaşan dinci-faşist çetelere, onları her türlü besleyen faşist devlete, İŞİD'e karşı savaşıyorum diye Suriye ordusunu bombalayan, İŞİD'e her türlü silah ve askeri desteği el altından yapan ABD-Fransa-İngiltere-Almanya vb vb bakmalarını tavsiye edeceğiz...

Kürdistan özgürlük savaşçılarının "ABD'nin kara gücü" oldukları iddiası, sosyal şovenistlerin babası Doğu Perinçek prodüksiyonu bir yalan olup, bu yalana sarılanların istikameti sosyal şovenizm çukurundan başka bir yer değil; ön tekerlek nereye, arka tekerlek de oraya. Bizden söylemesi..

Mücadelesini Yükseltmeye Devam Edeceğiz

İşçi sınıfının özgürlüğü için büyük emekler veren devrimci işçi Cemal Karahancı yoldaşı 26 Mart günü sonsuzluğa uğurladık.

1 Ocak 1949 doğumlu ve belediye işçisi olan yoldaşımız, faşizmin en ağır koşullarında, devrim mücadelesine büyük katkı sunmuştur.

Geçirdiği ağır hastalık, onu uzun yıllar sağlık sorunlarıyla uğraşmak zorunda bıraktı. Devrim ve mücadeleye olan inancını yaşamının sonuna kadar kaybetmeyen yoldaşımız 26 Mart Pazar günü aramızdan ayrıldı.

Ertesi gün yapılan cenaze töreninden sonra uzun yıllar onunla birlikte omuz omuza mücadele etmiş yoldaşlarının da katıldığı bir anma toplantısı düzenlendi.

Yoldaşın uğruna mücadele ettiği davanın bayrağı şimdi daha yükseklerde.

'Gazetecilere Özgürlük' İçin 100 Adım

Gazeteciler, 9 Nisan günü Taksim Tünel Meydanı'nda bir araya gelerek gazetecilere yönelik baskı, saldırı ve tutuklamaları protesto ettiler.

Cumhuriyet gazetesi muhabiri Ahmet Şık'ın tutukluluğunun 100'üncü gününde yapılan eylemde 100'ü aşkın gazeteci "Özgür Basın Susturulamaz" dedi.

"100 gündür tutuklu... Ahmet Şık'a özgürlük" ve "Gazetecilere özgürlük" pankartının arkasında yürüyen gazeteciler, 100 adım yürüdüler.

"Hiçbir Şey Eskisi Gibi Olmayacak"

RedHack, 18

Mart akşamı sosyal medya hesapları üzerinden bir açıklama yaptı. Kızıl Hackerların açıklaması şöyle:

"Dostlar, canlar, yoldaşlar,

Bilindiği üzere, 2016 Eylül ayında Başbakan'ın damadı Berat Albayrak'ın Email'ini hacklemiş, halka açmıştık.

Hatta bu email kutusu @wikileaks tarafından #beratbox etiketiyle de paylaşılmış, dünya kamuoyuna açılmıştı.

Belgeleri yayınlamamıza, halka değil de Berat'a polislik yapanlar tarafından günahı suçu olmayan 6 kişi 13 gün gözaltına alınmıştı.

Belgeleri paylaşım yapmak için oluşturduğumuz DM grubuna üye olan bir gazetenin hesabı siber polis tarafından çalınmış, DM grubuna üye olan diğer gazete ve gazetecilerin hesapları böylece Berat'ın adamlarının eline geçmiştir. Bizi bulamayanlar bu süreçten sonra ele geçirdikleri gazetenin hesabından, fişledikleri gazetecileri tek tek alıp sorgulamaya girişmişlerdir. Yaptıkları keyfi operasyonla tek suçları gazetecilik olan ve bizlerle #beratbox haberi dışında uzaktan yakından alakası olmayan @DikenComTr, @dihabertr, @BirGunGazetesi, @etkinhaberjans ve en son Deniz Yücel'in olduğu @welt gazetesinden 1'er kişi almış, toplamda 7 gözaltı yapıp 4'ünü tutuklamışlardır.

Bunlar olurken 2016'da gözaltına alınan Taşkın Yasak 16 gün boyunca çıkarılmış yine olaylarla alakası olmayan Tunay Şentürk tutuklanmıştır.

Pandora'nın (Berat'ın) kutusundan çıkan pislikler, çıkan hırsızlıklar ve katliamlar değil, bunları yazan gazeteciler cezalandırılıyor.

Buradan altını çizerek söylüyoruz, ne aldığımız gazetecilerin, ne hapsettığımız masum insanların bizimle tek bir gram alakası yoktur.

Ama sizlerin maillerde de görüldüğü üzere, hırsızlıkla, katliamla, cinayetle alakamız vardır. Hesabını sorduk/soracağız.

Ya "rehin olarak tuttuğumuz" masum insanları bırakırsınız, ya da sizin anladığımız dilden konuşuruz. Siz ne dediğimizi iyi anladınız.

Bugüne kadar ne söz verdiksek, tuttuk. Bunu da tutacağız! Bir sabah uyandırmızda hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!"

Van Erciş'te 2 Kişi Katledildi

Van Erciş'te Salihye Mahallesi Bağlar Mevkii'nde 30 Mart'ta polisler tarafından bir eve yapılan baskında 2 kişi katledildi.

Çatışma süsü verilen baskın sonrasında çekilen görüntülerde evin yakıldığı ve binanın her yerinde kurşun izleri olduğu, yıkıldığı görülüyor.

Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi morguna kaldırılan cenazeler aileler tarafından alındı ve 31 Mart günü 2 cenaze gece saatlerinde defnedildi.

Editör

SANDIKLA GİTMEMEYELER

Baş Tarafı 1. sayfada...

Sözlerinin ele verdiği zeka yoksunluğu ilgi alanımızın dışında. Ancak bu dinci faşist kadının cüreti üzerinde durmak gerekir çünkü bu cüret dinci faşistlerin genel durumunu yansıtıyor. Daha önce mafya bozuntularının açıklamalarında, Sinop'ta, silah sıkın AKP'li bir dinci faşistin videosunda ve daha sayısız örnekte bu aynı ruh haline, psikolojiye tanık olmuştuk.

Eldeki sayısız veri, somut olgu, dinci faşistlerin şiddetli bir iç savaşa hazırlandıklarını; dahası, bunların bir merkezden yönetildiğini; bu durumun Avrupa'ya kadar uzandığını (Belçika'da "hayır" oyu veren üç kişinin bir dinci faşist tarafından bıçaklanması olayı) gösteriyor.

"Hayır" oyu ile "yeni bir başlangıç" olacağını emekçi sınıflara ve Kürt halkına vaat eden dar kafalılardan bunca sayısız örnekte bir şey anlamadıkları; anlamışlarsa da işi anlamamazlığa vurdukları kesin.

Elbette dinci faşist iktidar ve onun başı, öncelikle sandıktan sonuç almaya çalışacaklar. Sınırsız baskı, terör, paranın gücünün seferber

edilmesi, karıştırlarına her türlü propaganda yasağını uygularken kendilerine sınırsız propaganda imkanlarını açmaları, Cami'ler dahil her olanaktan yararlanmaya çalışmaları, sayısız hile, vb vb dinci faşist iktidarın öncelikle sandıkla sonuç almaya çalışacağına işareti.

Ama dinci faşist iktidar, sosyal reformist parti ve örgütler gibi ahmak değiller. Sandıktan sonuç alınmaması halinde amaçlarına faşist terör dahil başka yollarından varmanın hazırlıklarını da tüm hızıyla yapıyorlar. Bu hazırlıklar, Avrupa'daki dinci faşist güçler dahil, her tarafı içine alacak şekilde yapılıyor.

Sorun, bir anayasa değişikliğinin çok daha ötesinde. Tekelci burjuvazi, anayasa değişikliği ile karşı devrimin tüm güçlerinin sevk ve idaresini tek bir merkezde; hızla ve kararlılıkla hareket edecek bir elde toplamaya çalışıyor. Onların "evet"inin anlamı budur.

Emekçi sınıflar ve ezilen halklar ise "hayır" derken yazılı olan değil, devrimci özlemlerini, dinci faşist iktidara karşı, devrimci zaferi okuyor; görüyor. Düzene meydan okuduklarını ve dev-

rimci bir atılımın işaret fişeğini attıklarını düşünüyorlar.

Sosyal reformist parti ve örgütlere gelince, onlar, burjuva sınıfa güven dolu kuru bir bağır-sak gibi, "hayır" sonucu çıkması durumunda dinci faşist iktidarın ve tekelci sermayenin "halkın iradesi" karşısında yerlere kadar eğilip saygı içinde geri çekileceği, sonuca boyun eğeceği hayalini kuruyor olmalı. Bu yüzden şüpheleri yok: "hayır" oyları yüzde elliye geçerse Türkiye ve Kürdistan'da yeni bir dönem başlayacak (miş).

Alakası yok. Dinci faşist iktidar, özellikle inşaat sektöründe yoğunlaşmış; dolayısıyla inşaat burjuvazisi kılığında lümpen proletaryanın "burjuva toplumun doruklarında yeniden dirilişi"nden başka bir şey değil. Sözlerimizin daha iyi anlaşılması için Cengiz Holding'e, Ali Ağaoğlu'na vb bakılabilir. İktidarın vurucu gücü olmaya soyunmuş mafya bozuntularını, Jet Fadıl'ları vb saymıyoruz bile.

Bütün bunların ortak noktası, "zevkinde olduğu kadar kazanç tarzında" da lümpen proletaryaya ait olmalarıdır.

Bunlar, tuttukları siyasi iktidarı zor dışında hiç bir yolla bırakmazlar ve bırakmayacaklar da. Ekonomik ve politik iktidarı, asıl gücü elinde tutan tekelci burjuvaziye gelince. Kendilerini ve düzenlerini birleşik devrimin tehdidi altında gören bu kesim, güvenceyi, kendilerini ve düzenlerini lümpen proletaryanın kollarına bırakmakta buluyorlar.

Toplumsal ve siyasal yaşamın her alanında gerici anlamına gelen tekelci sermaye sınıfı, konuşurken ağızlarından salyalar akan dincilerin politik iktidarda olmalarından ve topyekün bir faşizm peşinde koşmalarından zerre kadar rahatsız değiller. Ve bunların dinci faşist iktidar karşısındaki durumları ne ise, emperyalistlerin durum ve tutumu da odur: Ne bir fazla ne bir eksik.

Öyleyse, bir kez daha söylemenin zamanı: Ham hayallere yer yok. Emekçi sınıfları ve ezilen halkları ham hayallerle oyalamak, onları kandırmaktır. Bütün bunlardan kurtulmanın tek yolu birleşik devrimin zaferidir.

Yıkım Savaşı Kapıda!

Dün gece ABD füzeleri Suriye Arap Ordusunu vurdu. Hava üssüne füzeler yağdı, ölenler oldu. Bugüne kadar her türlü yolla dinci-faşistleri besleyip Suriye üzerine salan emperyalistler ve bölge gerici, artık doğrudan saldırıya geçiyor.

İdlib'de Suriye uçaklarının vurduğu El Nusra mühimmat deposunda bulunan kimyasal maddeler (kimyasal silahlar) pek çok sivilin ölümüne yol açtı. Emperyalistler hemen Suriye'yi suçladılar. Kimyasal silahla saldırıldığını ilan ettiler. Bu klasik yöntemle bir savaş histerisi oluşturdular. BM Güvenlik Konseyi'nde istedikleri kararı çıkartamadılar. Bunun üzerine ABD tek taraflı harekete geçerek füze saldırısını gerçekleştirdi.

Saldırıyı NATO ülkeleri ve bölge gerici ayakta alkışladı. Bununla kalmadılar. Fransa ve Almanya her tür desteği sunacaklarını ilan ettiler. İngiltere zaten malum. İsrail ve Suudi Arabistan her daim gericiliğin bölgedeki kaleleri olarak saldırıyı alkışladı. Ve Türkiye... Desteklemekle kalmadı, "uçuşa yasak bölge" çağrısı yaptı yine. Bir taraftan Rusya ile "iş tutmaya" çalışan Türkiye, Hama saldırısı ile tutumunu açığa çıkarmıştı zaten. En son İdlib'e silah ve mühimmat yığınağı yaparak dinci-faşist çetelerin en büyük destekçisi olduğunu bir kere daha göstermiş oldu.

Saldırı sonrası Rusya, Suriye üzerindeki uçuş güvenliği anlaşmasını durdurduğunu açıkladı. Ve şu sıralarda Kremlin'de generaller eşliğinde toplantı yapıldığını bildiriyor basın. Durum gerçekten kritik bir hal alıyor.

İran zaten saldırı karşısında net tutum almış durumda. Çin ise dünkü Güvenlik Konseyi toplantısında İngiltere'ye hakettiği cevabı vermişti. Saflaşmalar iyice netleşmiş durumda. Kutuplaşma had safhaya ulaştı. ABD'nin dünkü pervasız saldırısı zincirleme bir reaksiyona sebep olabilir. Korkunç bir savaşın fitili (eğer dün ateşlenmişse) her an ateşlenebilir. Yıkım savaşına işte bu kadar yakın. Gericiliğin kaleleri yıkılmaksızın bu savaşları önlemek ne yazık ki mümkün değil. Bir kere daha yinelemiş olalım: Gerçek enternasyonalizm, her ülke işçi ve emekçilerinin kendi ülkelerinde devrimi gerçekleştirmelerinden geçiyor.

Geçici Devrim Hükümeti Üzerine...

31 Mart günü, Nurtape Mahallesi'nde birçok yere ve bazı duraklara Mücadele Birliği'nin Geçici Devrim Hükümetini anlattığı stickerları yapıldı.

Durakta duran insanların ve yoldan geçen insanların ilgi ile okudukları görüldü. Aynı zamanda esnaflara Mücadele Birliği gazetesini dağıtım gerçekleştirdiğimiz mahallede insanların gazetemize olan ilgisinin her geçen gün daha da arttığını gözlemledik. Esnaf ve insanlarla referandum gündemli sohbetler gerçekleştirecek kendi düşüncelerimizi anlattık. Birçok kişinin referanduma güveninin olmaması da dikkat çekiciydi.

Emekçi halka Geçici Devrim Hükümeti propagandası yaparak çalışmamızı sonlandırdık.

Ayrıca Sarıgazi, Gazi Mahallesi, Avcılar, Esenyurt ve Cebeçi'de de sticker ve bildiri dağıtımları yapıldı.

İstanbul'dan Mücadele Birliği Okurları

İsveç'te Saldırı

7 Nisan günü İsveç'in başkenti Stockholm'de bir kamyon sürücüsü aracı halkın üzerine sürerek ezdikten sonra alışveriş merkezi Ahlens'e girdi.

Saat 15.00 sularında gerçekleşen kamyonlu saldırı Stockholm'un en işlek caddesi Drottningatan'da yaşandı, 4 kişi hayatını kaybedip 12 kişi yaralanırken, polis olayın gerçekleştiği yer ile parlamento ve hükümet binaları çevresinde geniş önlemler aldı.

Stockholm'deki saldırıda hayatını kaybedenler, 9 Nisan günü Sergelstorg Meydanında anıldı. Binlerce kişi çiçekler bıraktı, saygı duruşunda bulundu, çevredeki resmi binalarda bayraklar yarıya indirildi.

Saldırı günü Özbek kökenli bir kişi, kaçmaya çalışırken gözaltına alınmıştı. "İŞİD gibi uç dinci örgütlerle bağlantısı" olduğu açıklanırken, saldırıyı kimin yaptığı açıklanmadı.

Mısır'da Ard Arda İŞİD Saldırıları

Mısır'ın kuzeyindeki Tanta kentinde Aziz George kilisesinde 9 Nisan günü meydana gelen patlamada en az 21 kişi hayatını kaybetti, 42 kişi yaralandı.

Kilisenin girişinde meydana gelen patlama, Hıristiyanların İsa peygamberin Kudüs'e girişini kutladığı bir bayram gününe denk geldi. İsa'nın zafer kazandıktan sonra Kudüs'te girdiği gün olarak kutlanan Palmiye Pazarı, ayrıca Kutsal Hafta'nın başlangıcı kabul ediliyor.

Ve 1. patlamadan kısa bir süre sonra, polis merkezi yakınlarında başka bir patlama daha meydana geldi.

Ve ardından bu defa da İskenderiye'de Kıptilere ait Aziz Marc kilisesinin önünde intihar saldırısı düzenlendi. Olayda 11 kişi hayatını kaybetti, 40 kişi de yaralandı.

İŞİD yanlısı Amaq haber ajansı, Tanta ve İskenderiye saldırılarını İŞİD'in üstlendiğini yazdı.

Gezi Parkı'nın %67'si Yok Olur

Taksim Gezi Parkı'na Topçu Kışlası'nın yeniden yapılmasını öngören projenin iptalini öngören mahkeme kararının Danıştay tarafından bozulmasından sonra talep edilen bilirkişi raporu tamamlandı. Raporda Gezi Parkı "cumhuriyetin değer mirası" olarak tanımlanarak projenin gerçekleşmesi halinde park işlevinin kaybolacağı savunuldu.

Bilirkişi raporunda Atatürk Kültür Merkezi, Taksim Cumhuriyet Anıtı, Taksim Meydanı, Su Maksimi ve Gezi Parkı "birbirinden ayrılmaz bir bütün olarak" ele alındı ve topçu kışlası inşaa edildiğinde Beyoğlu'ndaki en önemli yeşil alanlardan biri olan Taksim Gezi Parkı'nın yüzde 67 azalacağı belirtildi.

ÖFKEYİ VE BİLİNCİ ÖRGÜTLEMELİK

İ.Cevat Çetiner

Bu satırları on-onbeş gün sonra yazsaydım, sanırım şöyle derdim: "Ortalama bilince sahip insanlar, halk oylamasından çıkan sonucun günü birlik etkilerine odaklanmış durumdadır." Oysa ki çıkan sonuçtan bağımsız ve daha önemli bir gerçeklik var. Bu süreçle birlikte, emekçi sınıfların bilincinde yaşanan devrimci sıçrayış daha da hızlandı. Gezi, Kobane ve kent savaşları deneyiminden sonra, kitlelerin bilincindeki en önemli sıçrama, bu halk oylaması süreciyle birlikte yaşandı. Bunun ilk sonuçlarını hemen göreceğiz. 1 Mayıs ve Haziran günleri, bu bilinç sıçramasının dolaysız etkisi altında yaşanacak. Dolayısıyla herkesin umduğundan ve dillendirdiğinden daha görkemli olacak. Gezi ve Kobane ruhunun ve pratiğinin buluşmasının ilk örneğinin yaşanması hiç de sürpriz olmayacaktır. Hatta beklenmelidir. Bu buluşmayla ortaya çıkan devrimci kitle hareketinin, halkların bayramı olan devrimi doğurup doğuramayacağını söylemek kahinlik olur. Ama bu potansiyeli taşıdığı açıkça ortaya koymamak da, devrimci bilince ihanet olur.

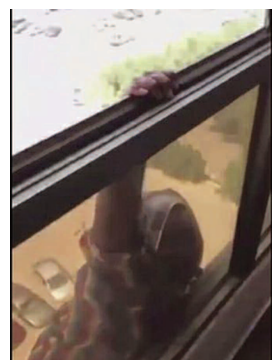
Ortalama soldan bu sürece dair umutvar olmak için hiçbir neden yok. Bunun en son sınanması, Amed Newroz'unda oldu. Newroz için toplanan halk karşıındaki şaşkınlıklarını, ancak hamasetle gizlemeye çalıştılar. Ortalama solun en çok göklere çıkardığı ve böbürlendiği şey olan kitlelerin içinde olman onlarda yarattığı durum; ağaçlara bakıp ormanı görememe halidir. Ortalama sol, tek tek bireyleri, onların bilincini ve ruh halini görür. Ama kendilerinin de içinde bulunduğu kitlenin bilincini, ruh halini göremez. Newroz bunun en son sınanışı oldu. Devrimci proletarya, ortalama solla ilişkilerinde bu gerçekliği hep göz önünde tutar bu yüzden.

Ortalama soldan umut yoktur ama onun etkisinde kalan emekçilerin de içinde yer aldığı ortalama sol bilince sahip kitlenin; devrimci kitle hareketinin bir parçası, hatta ana gövdesi olduğu da unutulmamalıdır. Ortalama sol bilince sahip olan kitle, devrimci kitle hareketinin peşine takılır, onun ardından sürüklenir. Kitle hareketi devrimci tarzda ilerlediği sürece, hem sürüklenir, hem de dönüşüme uğrar. Ama ne zaman ki kitle hareketinin devrimci niteliği zayıflamaya başlar, işte o zaman ana gövdeyi oluşturan ortalama sol bilinç hareketi etkisi altına almaya başlar. Kendiliğinden gelişen devrimci kitle hareketi, büyük bir öfkeyi ve yıkım gücünü barındırdığı ve dışı vurduğu için devrimci niteliğe sahiptir. Ve yine bu sayededir ki, devrimci şiarları dillendirir ve sahiplenirler. Genel siyasi koşulların uygun olması nedeniyle de, kısa zamanda ortalama sol bilince sahip yığınları da etkiler, kendine doğru çeker ve böylece sokakların hakimiyetini ele geçirir. Yani kitle hareketi büyük bir öfke ve yıkım gücü şeklinde hareket ettiği sürece devrimci niteliğini koruyabilir. Ancak bu şekilde, ortalama sol bilince sahip daha büyük kitleyi peşinden sürükleyebilir. Devrimci proletaryanın unutmaması gereken bir diğer önemli nokta da budur.

Kendiliğinden gelişen devrimci kitle hareketi ne kadar öfkeyle yıkım gücü şeklinde hareket ederse etsin, hem göğüs göğüse savaşın, hem de ortalama sol bilincin baskısı nedeniyle zamanla yorgun düşmesi ve etkinliğini yitirmesi kaçınılmazdır. Öfkeyi ve bilinci yeniden ve yeniden üretmekle kalmayıp, bunları büyütecek ve düşmanı dağıtacak pratik düzeye ulaştıracak olan şey, örgütlülüktür. Dolayısıyla kendiliğinden gelişen devrimci kitle hareketini, hareket halindeyken örgütlü hale getirmek, ileri sıçramak için temel önemdedir.

Ve sonuç olarak, kendiliğinden gelişen devrimci kitle hareketini pratiğin içinde örgütlü hale getirmekten bahsederken söylenen şey; en başta, kitle hareketine devrimci karakterini veren gücü/kitleyi örgütlü hale getirebilmektir. Dikkatin öncelikli olarak buraya yoğunlaştırılmasıdır.

Kadın Patron ve Kadın İşçi

Mart ayı, işçi olmanın, hele hele göçmen bir kadın işçi olmanın kapitalist sistemde ne olduğunu anlamamıza yetecek, acı ve net bir örnekle kapandı.

Kuveyt'te Etiyopyalı temizlik işçisi bir kadın, 7. kattaki evin camından dengesini kaybedip düşüyor. Ve imdat çığlığı atıyor patronu olan, evin hanımı kadına, "bana sarıl, tut beni" diyor. Kadın ise onu kurtarmak yerine olayı videoya kaydetmekle yetiniyor, kadın düşüyor...

Sonradan öğrenilen bir bilgi, temizlik işçisi kadının ölmediği, yumuşak bir çatısı olan yandaki küçük binaya düştüğü ve ciddi bir yaralanma olmadan kurtarıldığı...

Duyan herkesi dehşete düşüren, insanın insana nasıl yabancılaştığını gösteren bu olay, sınıf farklılığının ne kadar keskin olduğu ve sınıf çelişkilerinde kadın-erkek ayrımına yer olmadığı...

İşçinin kadını-erkeği, patronun kadını-erkeği olmadığı gibi; sermayenin de, işçi sınıfının da rengi, dili, dini, ırkı yok... Kapitalizm Öldürür Kapitalizmi Öldürelim.

İzmir'de Baskın Ve Gözaltılar

İzmir'in emekçi semtlerinden aralarında Mücadele Birliği okurlarının da olduğu çok sayıda kişi 28 Mart günü sabaha karşı gözaltına alındı.

Narlidere ve Güzeltepe başta olmak üzere emekçi mahallelerinde yapılan baskınlarda birçok eve kapılar bilinçli olarak kırılarak girildi.

Dosyaya gizlilik kararı verilirken, basılan evlerden de kitaplara el konuldu. Baskınlarda Ülkü Şeyda, Şahin Başaraner, Emre Özüm, Sibel Yaşar, Gözde Sivaslıoğlu, Aylin Eker, Sila Yıldız, Begüm Ateş, Tuana Oğuz, Deniz Su Bingöl, Semra Uzunok gözaltına alındı. Erkekler Bozyaka, kadınlar ise Çankaya TEM şubeye götürüldü.

Gözaltıların hemen ardından İzmir Mücadele Birliği Platformu bir açıklama yaparak, "Dostlarımızdan ve okurlarımızdan ellerinizi çekin!" dedi.

Bu coğrafyada bahar, hep mücadelenin yükseldiği vakittir. Doğanın o büyük diyalektiği kavgaya da kabuk verir, öz verir. Her şey insanın örgütlü çabasıyla nesnel sınırlarını aşmaya çabalar.

Şairin o görkemli dizelerinde ki heyecan vuku bulur sonra; "belli ki yakındır, doğayı ve hayatı sarsacak saat."

Çağın iki yüzü var; ya sosyalizm ya barbarlık.

Bu iki gücün kavgası bu yüzyıla rengini veriyor. Banliyöler, gettolar, gecekondu semtleri, şehir meydanları, plaza önleri her yerden fıskıran bir mücadele var. Açlık, ölüm, hiçlik ve yabancılaşmaya itilen tüm ötekiler, tarihin yazıldığı sayfalarda "Vardık, Vartız, Varolacağız" şiarını haykırıyorlar.

Egemen sınıfın örgütlü gücü devlet, emekçi semtlerinde yaşayan okurlarımızın, dostlarımızın kapılarını kırıp onları zor yoluyla gözaltına aldı. Yandaş ve iki yüzlü basın eliyle de "bakın bunlar terörist" haberlerini servis etmeye başladılar. Burjuvazinin o kirli yüzü hiç değişmiyor. Riyakar, yalancı ve ikiyüzlü bir sınıfa karşı mücadele ettiğimizizin farkındayız.

Dostlarımız, okurlarımız gözaltındalar. İnsanca bir yaşamdan ve çağdan yana oldukları için. Komünist oldukları için nezairehanelere kapatıldılar, kapılarına özel silahlı birliklerle dayanıldı. Oysa her biri bu toplumun içinden ve halkla bir arada. Kimi hemşire, kimi işçi, kimi öğrenci.

Peki bu korku ve saldırı niye? Faşizm bütün despotluğuna, karanlığına ve saldırılarına rağmen, devrimin toplumsal ordusunu yok edemiyor. Kapitalizmin mezar kazıncısı emekçiler kavgada ve mücadelede. O yüzden onun en ileri bilince sahip kesimlerine saldırı en başta geliyor. Kürt halkı, Aleviler, sosyalistler ilk hedeftekiler.

Lakin tüm bu saldırı dalgası yetmiyor.

O yüzden onlara bir kez daha sesleniyoruz; Emekçi sınıflar tarafından mülksüzleştirileceksiniz! Tüm açık devlet terörünüze rağmen yönetiyorsunuz. Tarih denilen o büyük köstebek kazmaya devam ediyor. Çağın yüzü sosyalizmden yana. O yüzden dostlarımızdan ve okurlarımızdan ellerinizi çekin!

Şimdi Devrim Zamanı!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Mücadele Birliği/İzmir

Müvekkillerini ziyarete giden avukatları dosyada gizlilik kararı bulunduğunu, 7 günlük gözaltı süresi olduğunu ve müvekkillerinin ne ile suçlandığını bilmediklerini söylediler.

Avukatlar ayrıca Bozyaka TEM'de tutulan Emre Özüm ve Şahin Başaraner'e açık grevinde olmalarına rağmen, pide ve çeşitli yiyeceklerin kaldıkları nezairehaneye fırlatıldığını; adli muayene için hastaneden getirilen doktorların nezairehanede polislin oturduğu bölümde ayaküstü muayene yapıp bir şeyin var mı diyerek rapor düzenlediğini aktardı.

Önsöz dergisi yayım kurulu da, yayım kurulu üyesi Ülkü Şeyda ve gözaltına alınanlar için bir açıklama yaparak "Yaşam bizden yana, Sosyalizmden yana" dedi.

"Susmuyoruz, Korkmuyoruz, Buradayız"

28 Mart sabahı İzmir'de evleri basılarak gözaltına alınanlar için, saat 18.00'de Kıbrıs Şehitleri Caddesi Erbil Süel önünde bir basın açıklaması yapıldı.

Mücadele Birliği, Halkevleri, Kaldıraç, Devrimci Parti, HDP ve CHP Gençlik Kollarının yaptığı basın açıklamasında, "Susmuyoruz, Korkmuyoruz, Buradayız" denildi.

Emek ve demokrasinin güçlerinin hazırladığı basın açıklamasında

Haykırıyoruz...

Uykudaydı gece... uykudaydı sokaklar... uykudaydı evler... uykudaydı İzmir... uykudaydı kadınlar, erkekler, çocuklar... Kapılar kırılarak uyandırıldı önce evler, sonra insanlar, ardından sokaklar... ve tüm uyandı yeni baskılara, gözaltılara...

İzmir'in emekçi mahallerine yapılan baskında 2005 yılından bu yana yayımlanan Önsöz kültür sanat dergisi yayım kurulu üyesi ve yazarımız Ülkü Şeyda gözaltına alındı. Evine kapılar kırılarak girildi. Aynı gün birçok eve baskın düzenlendi ve yazarımızla birlikte 12 kişi halen TEM nezairehanelerinde tutulmaktadır. Kadınlar Çankaya TEM'de tutuluyor. Soruşturma dosyalarında gizlilik olduğu gerekçesiyle avukatlar inceleme yapamadıklarını, "Ne ile suçlandıklarını bilmiyoruz. Önce gözaltına al sonra suç uydur! Pratiği ile soruşturma yürütüyorlar." diyerek hukuksuzluğa dikkat çekiyorlar.

Gözaltına alınanların çoğu kadın... Korkuyorlar çünkü... Kadının devrimci yaratıcılığından, kararlılığından, coşkusundan, değiştiren ve dönüştüren, katıldığı her olaya kendi rengini veren yaşama sevincinden korkuyorlar... Korkmakta haklılar... Kadınlar, dinci-gerici-faşist iktidarlara karşı dünyanın her yerinde eylemde, sokakta... Mücadele ediyor, kavga veriyor... bugünü, geleceği, yarını için... Gözaltılar, tutuklamalar, KHK ile işlerine son verilmeler hiçbir baskı ve saldırı kadınları durduramazlar.

Yayım kurulu üyemiz ve yazarımız Ülkü Şeyda ve tüm gözaltındaki dostlarımızın bir an önce serbest bırakılmasını istiyoruz. Şu an Ülkü Şeyda'nın yeni yazısı için veriler topladığına eminiz. Bulduğu yeni koşullar gereği, Yabancılaşmaya Karşı Beyin Egzersizleri yapıyor. Ve egzersizlerinin sonucunu bizlerle paylaşmak için sabırsızlanıyor. Bir an önce aramıza dönmesini ve birlikte egzersizlere devam etmeyi istiyoruz.

Önsöz'ün merhaba yazısında "Bahar yeni huzursuzluklara yeni uyanışlara gebe." diyen Ülkü Şeyda, ekliyor: "KHK'larla kapatılan İzmir, Antep ve Antakya Ayışığı Sanat Merkezleri büyük saldırının bir parçası olmanın haklı gururunu buraya da taşıyorlar. Aydınlar, akademisyenlere, sanatçılara hatta sanat binalarına yönelik saldırı aynı şiddette ilerici bir öfkeyi biriktiriyor. Sanat üretiminin ve sosyalist kültürü yaymanın duvarlara ihtiyacı olmadığını görecekler. Gezi ayaklanması ile ortaya çıkan Gezi Sanatı kitlelerin biriktirdiği estetiği sokağa döktü. Kitleler sanatı, ortak yaşamın kültürünü nasıl yaratacağımızı deneyledik ve gösterdik."

"Baharın coşkusu, canlılığı ve verimliliği bütün insanlığı saracaktır." diyen Ülkü Şeyda'nın umudu ve insana olan güveni bizi sarıp sarmalıyor. Bir an önce gözaltındaki tüm dostlarımız serbest bırakılsın!

Kadınların özgürlük çığlığını susturamazsınız! Dünyanın tüm sokakları bizim sloganlarımızla çınlıyor.

Kültür ve sanatın değiştiren, dönüştüren, geleceği yaratan özünü teslim alamazsınız!

Emekçi semtlerinde biriken öfkeyi hiçbir baskı ve gözaltı, tutuklama ile durduramazsınız!

Yaşam bizden yana...

Yaşam sosyalizmden yana...

Önsöz Yayın Kurulu

Gözaltında buldukları sürece açık grevinde olan ve emniyette susma hakkını kullanan okurlarımız, 10 kişi ile birlikte 3 Nisan günü adliyeye sevk edildi. Gözaltındaki ifadelerini almayan savcılık, 12 kişiyi tutuklama talebiyle mahkemeye sevk etti.

Akşam saatlerinde mahkemeye çıkarak hakim karşısında ifade veren 12 kişi, geceyarısı adli kontrol kararı verilerek serbest bırakıldılar.

referandum hazırlık sürecinde "Hayır" diyenlere yapılan saldırılara değinildikten sonra, 12 kadının sabah saatlerinde sosyal medya paylaşımları ve 8 Mart'a katıldıkları gerekçeyle gözaltına alındıkları, telefon, bilgisayar ve kitaplarına el konulduğu söylendi.

Basın açıklaması, "Bizler buradayız, okulumuz, adresimiz bellidir. Sabah evlerimize gelerek yaratmaya çalıştığımız baskılara karşı susmuyoruz. Buradan bir kez daha haykırıyoruz, 'Hayır'ın sesini kısmaya çalışanlara sözümüz: Bu memleket bizim. Eşitliğin, özgürlüğün, barışın ülkesini kuracağız. Baskılar, tutuklamalar, gözaltılar bizi yıldıramaz." denilerek sona erdi.

Gözaltına alınanların yakınlarının da söz alarak konuşma yapmalarının ardından eylem sona erdi.

"Elçi'nin Bıraktığı Mirası Büyüteceğiz"

Diyarbakır Barosu, 5 Nisan Avukatlar Günü dolayısıyla eski Baro Başkanı Tahir Elçi'nin vurulduğu Sur'daki Yenikapı Sokak'ta basın açıklaması yaptı. Açıklamaya, Diyarbakır Baro Başkanı Ahmet Özmen ve çok sayıda avukat katıldı.

Avukatların küppeleriyle katıldığı açıklamada, üzerinde Elçi'nin fotoğrafının bulunduğu Kürtçe ve Türkçe "Seni Unutmayacağız" pankartı taşındı.

Açıklamada konuşan Baro Başkanı Özmen, Avukatlar Günü'nü ağır mesleki ve toplumsal sorunlar içinde, ebedi başkanları Tahir Elçi'nin yokluğunda karşıladıklarını belirterek, hızlı ve etkili bir şekilde yürütülmeyen soruşturmayı ve halen faillerin ortaya çıkarılmamasını protesto etmek için Elçi'nin katledildiği sokakta açıklama yaptıklarını ifade etti.

Darbe girişiminden sonra çıkarılan OHAL KHK'leriyle başlatılan toplu ihraçlar, basın yayın kuruluşları ile dernek ve vakıfların kapatılması, belediyelere kayyum atanması gibi anti-demokratik uygulamaların endişe verici boyutlara ulaştığına dikkat çeken Özmen, "OHAL ile birlikte başlayan süreç darbe teşebbüsünde bulunanlara karşı mücadelenin ötesinde, demokratik düzeni ortadan kaldıracı, temel hak ve özgürlükleri kısıtlayıcı ve toplumun muhalif kesimlerini sindirme ve baskılama yönünde uygulamalara dönüşmüştür" dedi.

Kandıra ve Edirne F Tipi Abluka Altında

HDP'nin referandum öncesinde 15 merkezde yapacağını duyurduğu miting ve kitlesel basın açıklamalarının ilki Kandıra Cezaevi önünde yapılacaktır.

HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'ın tutulduğu Kandıra Cezaevi önüne gelen HDP heyeti, polis engeliyle karşılaştı. Cezaevine giden yol boyunca ve cezaevi önünde görevlendirilen yüzlerce polis tarafından engellenen heyet, açıklamalarını HDP Kocaeli İl Başkanlığında yapmak zorunda kaldı.

Burada konuşma yapan HDP MYK üyesi Gülsüm Ağaoğlu, "Bizim siyasi seçilmişlerimiz, Eş Genel Başkanlarımız, Belediye Eş başkanlarımız, 4 Kasım ve öncesi siyasi operasyonlarla alındılar ve hala içerideler. Koşulları ağırlaştı. Siyasi olarak HDP'nin iradesini kırmaya dönük olduğunu biliyoruz. Biz bu rehin alma operasyonlarını kınıyoruz hukuk garabetiyle karşı karşıya olduğumuzu biliyoruz. Kararlar ve yargulamalar hukuki değil siyasidir" diyerek tutsak milletvekillerinin Kürt halkının iradesi olduğunu vurguladı.

İstanbul Milletvekili Garo Paylan ise halkın iradesinden korkulması gerektiğini söyleyerek, "Onlar yolunuzu kesmeye çalışırlar ama sesimizi, sözümüzü asla kesemeyecekler."

Edirne Cezaevi önünde bir araya gelen heyette ise, HDP'li vekiller, eşbaşkanlar ve HDP Edirne İl Örgütü vardı. Cezaevi önündeki açıklama öncesi jandarma ve cezaevi yönetimi yoğun güvenlik önlemleri almıştı.

ESP Genel Başkanı Çiçek Otlu ve HDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Serpil Kemalbay söz aldı önce, sonra Meclis Başkanvekili Pervin Buldan konuştu, diğer parti başkanları ve vekillerinin meydanlarda ve alanlarda rahatlıkla referandum çalışması yaptıklarını söyleyerek "Bizim başkanlarımız ve vekillerimizin rehin tutulduğu bir süreçte referandum çalışması yapıyoruz. Bunun adil ve eşit olmadığını düşünüyoruz" diyerek Edirne'de yaşayan Roman, Pomak, Kürt, Alevi Türk yurttaşlara çağrıda bulundu.

Rehin tutulan vekillerin bir an önce serbest bırakılması çağrısını yapılarak basın açıklaması sona erdi.

Açlık Grevindeki Tutsaklara Ses Olmak İçin

Zindanlarla Dayanışma İnisyatifi, HDP İstanbul İl Örgütü ve HDK İstanbul İl Meclisi, 50'yi aşkın siyasi tutsağın sürdürdüğü açlık grevlerine ilişkin 31 Mart

günü Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi önünde basın açıklaması yaptı.

"Talepleri Taleplerimizdir" yazılı pankart açılan eylemde siyasi tutsaklara uygulanan hak gasplarını protesto eden dövizler taşındı.

Eyleme HDK Eş Sözcüsü Gülistan Kılıç Koçyiğit, HDP İstanbul Milletvekili Filiz Kerestecioğlu, Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi (TDİ) Dönem Sözcüsü Gülşef Kaya, HDP il ve ilçe yöneticileri ile çok sayıda kurum temsilcisi katıldı.

TDİ adına Gülşef Kaya, devletin politik insanları tutsak ederek düşüncelerini yok etme politikasını uyguladığını, fakat düşüncelerin asla yok edilemeyeceğini ifade etti, "Biz bu açlık grevine ses olmak için buradayız. Zindanların sesi olmaya devam edeceğiz. Politik tutsaklar yalnız değildir" dedi.

Gülistan Kılıç Koçyiğit, devletin hapishanelerde yaşanan onur kırıcı uygulamalarına değinerek, "Biz bu devleti Ulucanlar'dan, Diyarbakır Cezaevlerinden tanıyoruz. 19 Aralık'ta utanmadan adına Hayata Dönüş Operasyonu diyerek yaptığınız katliamdan tanıyoruz" dedi.

Hapishanelerden tek bir tabutun çıkmasını izin vermeyeceklerini belirten Koçyiğit, hükümetin görevinin tutsakları yaşatmak, güvenli-

Adliyede Avukatlara Saldırı

Avukatlar, Cumhuriyet gazetesine yapılan operasyonlarda tutuklanan meslektaşları Av. Bülent Utku, Av. Akın Atalay, Av. Mustafa Kemal Güngör için "Adalet Nöbeti" tutmaya karar vermişti. Her Perşembe 11.00-13.00 arası Adliyesi C kapısı girişindeki Themis heykeli önünde "Adalet Nöbeti" için oturma eylemi yapacak olan avukatların bugün yapılan ilk eylemine polis saldırdı.

Avukatları sürükleyerek, kalkanlarla iterek adliye dışına atan polis, avukatları darp ederken, ÇHD İstanbul Şube Başkanı Gökmen Yeşil'in burnu kırıldı, ilk anda 3 avukat gözaltına alındı. Avukatlar içeride yeniden eyleme devam etmek istediklerinde tekrar saldıran polis, 5 avukatı daha gözaltına aldı. Polis avukatlara plastik mermi, kalkan ve biber gazı spreyleleri ile saldırdı.

Saldırı "Direne Direne Kazanacağız", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla protesto etti.

Gözaltına alınan avukatlar Kıvanç Kayaoğlu, Özge Serdar, Sevinç Sarıkaya, Erkan Ünüvar, Hatice Nur Gök, Diren Yeşil, Kemal Aytaç, İsmail Anıl Başoğlu sağlık kontrolü için Haseki Hastanesi'ne götürüldüler.

Avukatlar, meslektaşlarının serbest bırakılması için adliyede bekliyorlar.

İzmir ÇHD de, saldırı haberinin hemen ardından bir açıklama yaparak, "Bugün en temel insani hak olan protesto hakkına bir kez daha saldırı gerçekleşti. Bilinmeyen bir ülkenin, bilinmeyen kişiye bağlı kolluk güçleri, saray-ı adalette meslektaşları için "Adalet Nöbeti" tutan avukatlara bir kez daha saldırdı. Bilinmeyen ülkenin yurttaşları olarak şaşırarak mı? Şaşırmadık elbette" dediler.

"Tetikçi gazetecilerin Adalet Bakanlığı'na soyunduğu, haber ajansı çalışanlarının muhabirlik yaptığı, mafyanın hükümet adına politika ürettiği bir ülkedeyiz zira" diyerek "Bilinmeyen ülkenin Adalet Bakanına" seslendiler:

"Bakan bey; Polisiniz var! Vurur 15'inde çocuklarımızı. Copunuz var! Kalkar durmadan iyiye, güzele karşı. İşkence eder avukata, talebeye, işçiye. Kanunlarınız var! Sayar lokmasını üniversite kürsülerinin Çalar alınterini işçinin. Hapishaneleriniz var! Kapatır düşlerimizi karanlığına... Bakan bey; Hacet yok fazla söze. Kâfi bu kadarı anlayan akla. Gayet iyisiniz işinizde. İşler de tüküründe herhâl, Çıkmaz yurttaşlarımız lehine gıkınız. Hoş tutunuz keyfinizi şimdilik."

Edirne Zindanında Açlık Grevi Sona Erdi

Haftalardır cezaevlerinde 40 günü aşkındır açlık grevleri sürerken, 30 Mart günü, Edirne F Tipinde kalan HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ve milletvekilleri Abdullah Zeydan, Sabahat Tuncel ve Besime Konca da açlık grevine başladıklarını duyurdular.

"Edirne Cezaevi Müdürü'nün diyaloga kapalı tutumu, hukuk dışı uygulamaları, diğer mahkumlara yönelik insanlık dışı uygulamaları, günlerdir devam eden açlık grevlerinin bitirilmesi konusunda hiçbir iyi niyet adımı atmamış olması nedeniyle biz de Cuma gününden itibaren açlık grevine başlıyoruz. Kamuoyunu cezaevlerinde devam eden açlık grevleri ve ihlaller konusunda duyarlı olmaya davet ediyoruz" diyen Demirtaş, amaçlarının açlık grevlerine ve cezaevindeki sorunlara dikkat çekmek olduğunu, şahsi hiçbir taleplerinin olmadığını vurguladı.

31 Mart günü, Edirne F Tipi Cezaevinde kalan siyasi tutsaklar, yapılan görüşme ve açılan diyalog kanalları sonucu açlık grevi eyleminin sona erdiğini açıkladılar.

Yapılan açıklamada, "Cezaevi İdaresi'nin, HDP'li vekillerimiz, Özgürlükçü Hukukçular Platformu, TOHAV, İHD yetkilileri ve son olarak da bizimle yapılan görüşmeler sonucunda diyalog kanalları açılmış; Cezaevi İdaresi var olan sorunları çözeceğinin sözünü vermiştir.

Bunun sonucu olarak 31 Mart itibarıyla, 25 Şubat'tan beri sürdürdüğümüz süresiz dönüşsüz açlık grevi eylemini sonuçlandırmış bulunmaktayız" denildi.

Bir gün önce açlık grevlerine katılan Selahattin Demirtaş ve Abdullah Zeydan da açlık grevinin, cezaevi yönetimi ile kurulan diyalog ve sorunların çözümü için ortaya konulan karşılıklı iyi niyet taahhütleri çerçevesinde sonuçlandırılmış olmasından memnuniyet duyduklarını söyleyerek, "diğer cezaevi müdürleri başta olmak üzere, Cezaevleri Genel Müdürü'nü ve Adalet Bakanı'nı açlık grevini devam ettiren mahkumlarla diyalog içerisinde sorunların çözümü için inisiyatif almaya, tutsakları da diyalog zemini çerçevesinde açlık grevlerini bitirebilmek için sorumluluk almaya davet ediyoruz" dedi.

ğini sağlamak olduğunu başta Abdullah Öcalan olmak üzere siyasi tutsaklar üzerindeki tecridin derhal kaldırılması gerektiğini belirtti.

Filiz Kerestecioğlu ise bir insanın tutsak olmasının tüm dayatmaları kabul edeceği anlamına gelmediğini belirterek, kimseye ceza içerisinde ceza yaşatılmayacağını söyledi.

Ortak basın metnini okuyan Zindanlarla Dayanışma İnisyatifi Eş Sözcüsü Arif Yılmaz, 15 Temmuz'un ardından hükümetin uyguladığı hukuksuzluk ve saldırılara değindi. Asıl amaçlarının PKK Lideri Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin ve Kürdistan'daki abluka, yıkım ve soykırım politikasının derinleştirilmesi olduğunu söyleyen Yılmaz, "Kürt halkının iradesi kırılarak Sayın Öcalan şahsında teslim alınmak istenmektedir" dedi.

"Şakran Cezaevi'nde 40 tutsak 15 Şubat'tan bu yana 45 gündür açlık grevinde. Sincan Cezaevi'nde 7 kadın tutsak 23 Şubat'tan bu yana 36 gündür açlık grevinde. Edirne Cezaevi'nde 16 tutsak 35 gündür açlık grevinde. Tekirdağ Cezaevi'nde 10 tutsak 1 Mart'tan beri 24 gündür açlık grevinde" dedi.

Yılmaz, kamuoyuna "tutsaklarla dayanışma ve açlık grevi mücadelesine sahip çıkma" çağrısını yaparken, açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi. "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Siyasi Tutsaklar Onurumuzdur" sloganlarının atıldığı eylem, alkış ve zılgıtlarla sona erdi.

BURJUVA DEVLETİN SONU

Özgür Güven

Toplumda doğan ve topluma karşı gelişen devlet, her zaman bir sınıfın egemenlik aygıtı olmuştur. Devlet, aynı zamanda her dönem toplumun resmi sentezi, bu sentezin resmi ifadesi de olmuştur.

Kapitalizm koşullarında asıl üretici sınıf olan ve bütün toplumu sırtında taşıyan proletarya, bu toplumun resmi sentezi ve ifadesi olan burjuva devletle de karşıtlık içindedir. Burjuva devletin biçimi, kapitalizmin gelişim düzeyine ve sınıflar mücadelesine bağlı olarak bazı değişiklikler gösterse de, her bir ülkenin kendi özgün koşullarına göre kimi farklılıklar barındırsa da, bu değişmez. Burjuva devletin biçimi ne olursa olsun, burjuva toplumla proletarya arasındaki bu karşıtlık sürer gider.

Burjuva devletin biçimlerini belirleyen, burjuvaziyle proletarya arasındaki sınıf mücadelesi ve güçler ilişkisidir. Demokrasi, insan hakları, düşünce ve basın özgürlüğü gibi pek çok olgu, burjuvazinin proletaryaya karşı verdiği sınıf mücadelesinde, başvurduğu mühimmatlar arasında yer alır. Burjuva sınıf, proletarya ve alt sınıfların verdiği sınıf mücadelesinin baskısı altında kaldığında, cephaneliğinde yer alan bu mühimmatlara başvurarak bir süre daha kendi sınıf egemenliğini sürdürür. Ancak proletarya başta olmak üzere ezilen ve sömürülen sınıfların mücadelesi, burjuvazinin egemenliğine ve burjuva topluma son vermeye, kendi geleceğini kendi ellerine almaya yöneldiğinde, burjuva sınıf bütün bu olguları elinin tersiyle bir kenara iter. Burjuva devlet, tam bir bastırma ve egemenlik aracı olarak bütün çıplaklığıyla ortaya çıkar.

Bizde son yıllarda yaşanan süreç, tam da budur. Uzun yıllar öncesinde iç savaş boyutlarına varan sınıflar mücadelesi, son 20 yılda isyanlara ve giderek ayaklanmalara kadar vardı. Ama bunlar hep yerel kaldı. Kürt ulusal sorununun varlığı, ulusal kurtuluş mücadelesinin boyutlanması, gelişmenin belli bir aşamasında burjuvaziye "çözüm" manevralarına başvurmaya zorladı.

2002 yılında işbaşına gelen dinci-faşist hükümet bu amaçla kimi "açılımlar" yaptı. "Alevi kurultayı", "Roman Kurultayı", Kürt sorununda "çözüm", barış ve demokrasi açılımları böyle gündeme geldi. Ancak bu süreçte proletarya ve halkların yaşamsal sorunları öylesine ağırlaştı ve derinleşti ki, mücadele kendiliğinden de olsa genel ayaklanma boyutlarına vardı. Aynı hükümet bu sefer daha önce gündeme getirdiği ne varsa hepsinin bir hareketiyle kenara itti.

Proletarya ve halklar, verilen sözlerin ancak kendilerini oyaladığını, sorunları çözmediğini yaşayarak öğrendi. Daha fazla beklemenin anlamsızlığını, gecikmenin daha fazla acıdan başka bir şey getirmeyeceğini artık kendi deneyimleriyle biliyor. Devrim daha önceki konumunu aştı. Bir üst düzleme çıktı. Yerel ayaklanma ve isyanlar 2013 Haziran'ında genel ayaklanma boyutuna vardı. Daha sonra yaşananlar, 6-8 Ekim serhildanı ve kent savaşları, sınıflar mücadelesini daha da sertleştirdi.

Burjuva sınıf kendi egemenliğini sürdürmez duruma gelince, çareyi topyekün faşizmde aramaya yöneldi, bir süreden beri pratik olarak uygulamaya başladı. Türkiye'nin politik gündeminin tepesinde yer alan anayasa referandumu bütün bu gelişmelerin bir sonucu olarak gündeme geldi. Şimdi burjuva sınıf fiili durumun yasal kılıfını hazırlama çabası içinde. Ama burada hemen belirtmek gerekiyor. Bu çaba nafiye, yine sonuç alamayacaklar. Zira hangi biçim altında olursa olsun, burjuva toplumu ve burjuva devleti, proletarya ve halklar daha fazla sırtında taşıyamaz durumda.

Burjuva devlet toplumun daha ileri gidişini engellemek için elinden gelen her şeyi yapıyor, her yola başvuruyor. Zira burjuva devletin kendisi bütün çağdaş gelişme ile çelişme içinde ve karşıtlık durumunda. Burjuva topluma son vererek burjuva devletin ortadan kaldırılması, uzun zamandan beri bir zorunluluk olmasına rağmen bugüne dek varlığını sürdürdü. Ancak tarihsel evrim ve toplumsal gelişme, bunu artık bir ölüm kalım sorunu durumuna getirmiştir. Şimdi devrim zamanıdır.

Bir Kadın, Bir İş Cinayeti

Trabzon'da Hava Şahin... 61 yaşında... Artık evinde sıcağı oturup, torunlarına kazak örmesi, çorba pişirmesi gereken yaşlı bir kadın...

Trabzon'da Hava Şahin, 60 TL yevmiye ile inşaatta tuğla taşıyor. Genç işçilerin dahi zorlandığı inşaatta çalışarak ailesini geçindirmeye çalışıyor...

Trabzon'da Hava Şahin, 6 Nisan günü çalıştığı inşaatta 3.kattan asansör boşluğuna düşerek yaşamını yitirdi...

Son Dakika - Putin'ci olarak başladığı haftayı ılımlı Trump'çı olarak bitiren AK-Troll, dış politikayla tek ilgisinin arada bir İsrail'e küfür etmek olduğu günleri özliyor... Zaytung

Trtarşiv'le Birlikte Gaz Kuyruklu, Darbeli, Sıkıyönetim'li Yılların Bile Sevimli Görünebildiğini Fark Eden Türkiye Rahatladı: "Demek 30 sene sonra bakınca bugünler de..." Zaytung

Köprüden Önceki Son Çıkış: Savaş

Dünyanın dört bir yanına acı ve gözyaşı ihraç eden bir avuç burjuva süprütüsü, kendi iktidarlarının devamı için bizleri bölmeye, birbirimize düşürmeye, savaşlarla kan denizinde boğmaya çalışıyor.

Son dönemdeki haberleri okumanız yoktur. Önünüze bir harita açıp baktığınızda parmağınızı o haritada nereye koyarsanız koyun, her yerde yoğunlaşmış bir çatışma; türlü ayak oyunları ve her an tüm dünyayı ateşe atacak kadar yüksek bir gerilimi göreceksiniz. Sistemin bizlere acı, zulüm ve gözyaşından başka bir şey vaat etmediği şu günlerde gençliğe düşen en önemli beş görevi şöyle sıralayabiliriz:

5- Uyanık Olmak

Gençliğin devrimci dönemlerdeki yeri, İşçi sınıfının yanındır. Bunu asla unutmadan, bu gerçeğin gölgelemesine izin vermeyecek bir uyanıklıkta olmak gençliğin en temel görevidir. Egemenler, ellerindeki bütün propaganda ve zor aygıtlarıyla sinsi bir savaş yürütüyorlar bizlere karşı. Biz gençler de, gençliğin bütün enerjisini devrimin gücüne katacak bir zihin berraklığına sahip olmalıyız. Bizleri kim-

likler üzerinden bölmeye çalışan sisteme karşı, anti sistemik örgütlerde (anti-kapitalist, anti-faşist ve anti-emperyalist) kendimizi var etmeli; şovenizm zehrine karşı panzehir olmalı ve zihnimizi okul duvarlarının dışında tutmalıyız.

4- Cesur Olmak

Cesaret, teoriyle şekillenmiş bir pratiğin dışavurumundan başka bir şey değildir. Bizim cesaretimizi cahil cesaretinden ayıran budur. Attığımız her adımın bilincinde olmak, bize karşı gelen adımları teorik gelişkinliğimiz sayesinde iyi okumak ve adım adım daha da ileriye gidecek devrimci kuşanma bürünmek, işte bizim cesaretimiz. Öncülerimizin hayatlarından örnekler alarak, her birimiz engin denizler kadar güçlü olabiliriz. Bizlere yönelik saldırılara ve topyekun dünya halklarına yönelik savaşa karşı duruşu; uyanık bir biçimde örgütlediğimiz anti sistemik örgütleri cesaretle silahıyla kuşandırarak inşa edebiliriz.

3- Kararlı Olmak

Cesaret silahıyla donattığımız anti sistemik örgütlerimizi ayakta tu-

kararlı ol-

teorik biçimlenişimizle şekillendirmek aslında yapılabilecek en önemli şey. Günün pratiğini kararlı kılacak olan şey de bu ek-sende yapılacak olan "somut durumdur, somut tahlil"nden başka bir şey değil. Bizim bilimimiz olan marksizmin en önemli deneyi işte bu tahliller. Tarih de her birimizden yükselen ırkçılığa, sinsi şovenizme, saldırgan faşizme ve kan emici kapitalizme karşı bu bilimin insanları olmamızı bekliyor. Kararlı bireyler, teoriyle dolmuş cesaret silahına sahip anti sistemik örgütleri yaratırlar. Ve onların kararlılıklarının toplamın-

tacak temel, m a k t a n başka bir şey değildir. Kararlı m i z i süregelen kılacak c e s a r e t i ,

dan fazlası, o birimlerin kararlı oluşunu sağlar. Sonuçta zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan işçi sınıfının askerlerinin de tek varlığı kararlı duruşları olabilir.

2- Gerçekçi Olmak

Büyük komutan Che'nin dediği gibi, bütün teorinin özü gerçekçi olmaktan ve imkansız istemekten geçiyor. Bizi gerçekçi kılacak olan da Marksizm biliminin kararlı insanları arasında yer almaktan başka bir şey değil esasen. Kararlılığımızın somut durumdur, somut tahliliyle sınındığı ve şekillendiği savaş ortamında atılan tüm somut adımlarda, alacağımız tüm

kararlarda gerçekliğe sırtımızı dayamaktan ve imkansız giden yolu gerçekliğin taşlarıyla döşemekten başka yolumuz yok. Savaş bizlerin bilgisayar oyunlarında gördüğünden ya da haberlerde izlediğimizden daha gerçek ve her an karşı karşıya kalabileceğimiz

bir olgu olarak tarih sahnesinde. Bize düşen de, devrimci uyanıklığa sahip bilinçlerimizi, cesaret silahıyla örgütlediğimiz örgütlerimizde, kararlı adımlarla büyütme ve gerçekliğin tüm keskinliğiyle kuşandırmaktan öteye gitmiyor.

1- Devrimci Olmak

Devrimci olmak nedir sorusunun cevabını, devrimcileşen tüm gençlerin kendi öznel pratiğinde renk bulacak ve kapitalizmin tüm karanlığını bu renklerle yırtacak ışık demetlerinde bulabiliriz. İmkansız isteyen bizlerin attığı her adımda sınıf perspektifini yitirmemesi, Marksizm bilimine tam güveni ve tarihin ileriye doğru aktığına olan tam inancı bizleri devrimci kılacaktır. Yukarıda sayılan dört maddede biçimlenen bir bilincin devrimci olmaması kaçınılmaz. Bizleri devrimci kılan yegane düşünce, bütün bu tarihin ilerleyişinin sosyalizme olduğunu görmekten ve kapitalizmin mutlaka yıkılacağına olan bilimsel inanıştan başka bir şey değildir. Lenin yoldaşın dediği gibi, "girişelim ve görelim." Bizi bu savaşın sonucunda kazanan taraf yapacak olan işte bu cürettir.

Gençliğin Politik Sorunları

Son kritik viraja doğru yol almaya başlıyoruz. Haftaya 16 Nisan Pazar, bu virajı dönüp önümüze nasıl bir düzlük çıkacağını kestirmek zor olsa da, biz komünistlere düşen her ihtimale karşı hazırlanmak. Tekrar tekrar söylemekte fayda vardır ki, bu ihtimallerden biri "ayaklanma"dır".

Gençliğin iç dinamizmi özünde devrimci ruh barındırıyor fakat etkisi

altında kaldığı ideolojik ve programatik hatalar, gençliği özünü köreltip 'pasifist' duruma getiriyor. İşçi ve emekçi kitleler, öğrenciler, referandumu son çıkışı olarak görüyorlar. Bu yolun sonuna gelindiğinde bir 'ayaklanma' artık elle tutulur, gözle görülür bir biçimde ortaya çıkacaktır. Fidel yoldaş şöyle diyor; Devrim için savaşmaya komünist denmez. Bu sözden yola çıkacak olursak önümüze iki seçenek çıkıyor demektir. Ya aşırı muhalefet olacağız ve düzen içerisinde bize sunulan 'evet ve hayır' seçeneklerinden birini seçeceğiz, ya da devrimci olup, devrimci bir çözümü halkın önüne koyacağız. Bu, devrimdir ve onun yürütme organı olarak 'Geçici Devrim Hükümeti'dir.

Lenin 'Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği adlı eserinde şöyle söylüyor; "Hiç kimsenin ciddi olarak bir 'ayaklanma'dan söz etmediği siyasal bir durumun yansıması ve ifadesi olan 'muhalefet' kavramı, ayaklanmanın başlamış olduğu ve devrimin bütün destekleyicilerinin ayaklanmaya önderlik etmeyi düşünüp konuştuğu bir duruma anlamsızca uygulanmıştır. Eski yöntemlerle 'kalmak', yani yalnızca 'altın gelme' eylem isteği, başarılı bir ayaklanma durumunda devrimin, bizi, tepeden inme eylem zorunluluğu ile karşı karşıya bıraktığı zamanda gü-rültü ve şamatayla dile getiriliyor."

Lenin'in burada aşırı muhalefet tutumunu eleştirdiğini görüyoruz. Maalesef 1917'lerin başında ki Rus aşırı muhalefeti ile bizim topraklarımızda ki aşırı muhalefet, aşırı derecede birbiri ile örtüşüyor.

Aşırı muhalefet olarak işçilere-emekçilere sosyalizm talebi ile gittiğini söyleyen bir grup 'Sosyalist devrimciler' ise "Ücretli kölelik düzenine de Hayır" şiarını öne çıkartarak, özellikle devrim, sosyalizm gibi kelimelerden korktuklarını besbelli ediyorlar ve bize şu akıllı veriyorlar; "Burjuvazi bile Lenin'in ortaya koyduğu 'yıkamıyorsan içinde çalışma yürüteceksin' ilkesini yer yer uyguluyor."

Yani burada demek istedikleri tam olarak şu; siz de bizim gibi düzen içerisinde kalın, bize benzeyin.

Biz yine Lenin'e başvuracak olursak Lenin; "Devrimin başladığı iç savaşın ve ayaklanmanın patlak verdiği, ama bir parlamentonun bulunmadığı bir sırada, parlamenter savaşım terim ve kavramlarının bir dönüşüme uğradığını ve karşılarına dönüştüğünü anlayanmışlardır. Bunlar; incelenmekte olan koşullar altında, değişiklik tasarılarının sokak gösterileriyle getirildiğini, gensoruların silahlı yurttaşların saldırı eylemleriyle açıldığını ve hükümete muhalefetin, bu hükümetin kuvvet yoluyla alaşağı edilmesi ile gerçekleşeceğini kavramıyorlar" diyor.

Şimdi olağanüstü hal varken ve khk'lar ile yönetilen bir ülkede parlamentodan bahsedilir mi? HDP milletvekilleri tutuklu üstelik. Daha bir ayaklanma patlak vermesini olabilir, devrim fiilen başlamamış olabilir lakin 'Gezi Ayaklanma'sında ki tavırlarından da gördük ki aşırı muhalefet olarak kalmak, devrimci durum ve ayaklanma anında bile ruhlarında var.

Bu anlayışı, ısrarla bize kabul ettirmeye çalışsalar da, bizim taleplerimiz; 1)Tekellere, bankalara ve emperyalistlerin tüm mal varlıklarına el koymak. 2) Kürt ulusu başta olmak üzere ulusların kaderlerini tayin hakkının tanınması. 3) Tüm politik tutsakların derhal özgürleştirilmesi. 4) Faşist devletin ordu ve polis teşkilatının dağıtılması ve yerine silahlı halk milislerinin kurulması. 5) Küçük köylü ve esnafın bankalara borcunun silinmesi ve sendikaların işçi denetiminde olması. 6) 14 yaşından küçük çocukların emeğinin yasaklanması, kadınların gece ve sağlığa aykırı işlerde çalışmasının yasaklanması.

Bu taleplerde birleşip faşizme karşı verilecek birleşik bir mücadele, bizlere iki ülkenin birleşik devrimine giden yolu açacaktır. Bu yol engelsiz olsa da yürüelim!

Berkin Elvan Davası Başladı

Gezi Ayaklanması sırasında 16 Haziran 2013'de Okmeydanı'nda polisin attığı gaz fişegi ile başından yaralanan ve 269 gün komada kaldıktan sonra 11 Mart 2014 tarihinde yaşamını yitiren Berkin Elvan'ın katledilmesine ilişkin açılan davanın ilk duruşması 6 Nisan günü İstanbul Adliyesi'nde 17. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşma öncesi Elvan ailesi ve Taksim Dayanışması ve çok sayıda demokratik kitle örgütü temsilcisi, milletvekilleri ve çok sayıda avukatla birlikte basın açıklaması yapıldı.

Berkin'in ölümünden 1270 gün sonra açılabilen davanın iddianamesinde, söz konusu fişegi ateşleyen polis memuru Fatih Dalgacı hakkında 'olası kasıtlı öldürmek' suçundan müebbet hapis talep edildi.

İstanbul 17. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmaya, katil polis, Van'dan SEGBİS ile katıldı.

Ankara, Adana, Van, Aydın, Bursa, Manisa, Antalya, Balıkesir, İzmir baroları davanın insan haklarını ilgilendirdiğini belirterek katılma talebinde bulundu. Berkin Elvan'ın ailesinin doğrudan suçtan zarar görmesinden dolayı katılma talebini kabul eden mahkeme, baroların katılma talebini ise reddetti.

Elvan Ailesi avukatları, sanığın duruşma salonuna getirilmesini, tanık beyanlarının sanık duruşma salonundayken alınmasını talep etti. Elvan ailesinin avukatları sanık polisin kocaman gözlükler, takma bıyık ve saç ile katıldığı belirterek gerçek yüzüyle duruşmaya çıkmadığını, İstanbul'da mahkemeye çıkarılmasını talep etti.

Sanık Fatih Dalgacı ise bıyıklarının takma olduğunu, gözlüğü ise aksesuar olarak taktığını ve gözlerinde bir rahatsız olmadığını söyledi.

Mahkeme heyeti, "Can güvenliği ve hedef olma ihtimali" gerekçesiyle sanığın SEGBİS ile duruşmalara katılmasına karar verdi. Sanık olay günü gaz fişegi silahını kullandığını ama bunun Berkin Elvan'ı vuranın kendisi olduğu anlamına gelmediğini iddia etti.

Mahkemede Gülsüm Elvan olay gününü anlatırken fenalık geçirdi. Sami Elvan, adalet arayışı içinde olduklarını ifade etti. Gamze Elvan ise hala polis tarafından tehdit edildiklerine dikkat çekti.

Avukatlar Zed silahı sertifikasına sahip tüm polislerin teşhise elverişli fotoğraflarının dosyaya konulması gerektiğini talebinde bulundu.

Berkin Elvan davası 6 Temmuz'a ertelenirken, Berkin' i vuran polisin tutuklu yargılanması talebi ise reddedildi.

1 Dakika İle YGS'ye Giremeyen Öğrenci İntihar Etti

Türkiye'deki eğitim sistemi öğrencilerin hayatlarını karartıyor. Öğrenim hayatlarını sınavlardan sınavlara koşturarak geçiren öğrenciler, bu yarıştan olumsuz yönde etkilenirken, pek çok intihar vakasına sıklıkla tanık oluyoruz

30 Mart akşam saatlerinde Çanakkale'nin Biga İlçesi'nde YGS'ye giremediği için bunalımda olduğu söylenen Biga Atatürk Anadolu Lisesi 4'üncü sınıf öğrencisi B.K., iple kendini tavana astı. Kız kardeşi, akşam eve geldiğinde ablasının cansız bedeniyi karşıladı.

Savcılıkta ifadeleri alınan aile bireyleri, kızlarının 12 Mart Pazar günü yapılan YGS'ye 1 dakika geç kaldığı gerekçesiyle giremediği için bunalımda olduğunu, geçen 28 Mart'ta sınav sonuçlarının açıklanmasının ardından psikolojisinin iyice bozulduğu için intihar ettiğini düşündüklerini söylediler

Amedsporlu Deniz Naki'ye Hapis

Amed Sportif Faaliyetler Kulübü futbolcusu Deniz Naki, sokağa çıkma yasağı ilan edilen kentlerde yaşanlara dikkat çekmek amacıyla sosyal medya hesaplarında yaptığı paylaşımlar nedeniyle hakkında "Örgüt propagandası yapma" iddiasıyla 5 yıla kadar hapis istemiyle açılan dava, yerel mahkemenin verdiği beraat kararının bozulmasının ardından, 6 Nisan günü Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yeniden görüldü.

Duruşmada, Deniz Naki savunma yaptı, daha önce verdiği savunmasını tekrar ettiğini belirterek, beraatını istedi.

Avukatı Soran Haldî Mızrak, müvekkilinin sosyal medya hesabında yaptığı paylaşımlara yapılan yorumlar nedeniyle "Örgüt propagandası yapma" ile suçlandığını hatırlatarak müvekkilinin bu paylaşımlarda barış ve kardeşlik mesajı verdiğini, savaşın durmasını ve barışın gelmesini istediğini söyledi.

Avukat savunmalarının ardından son sözü sorulan Deniz Naki, beraatını istedi. Mahkeme heyeti, yaptığı paylaşımlarla "Örgüt propagandası" yaptığını ileri sürdüğü Naki'ye 1 yıl 6 ay 22 gün hapis cezası verdi.

Ecdad-Kahramanlık Dizileri Sonucu Ortaya Çıkan Gazdan Elektrik Üretimi İçin Düğmeye Basıldı Zaytung

Adana'da Öğrenciler Buluştu

Adana Devrimci Öğrenci Birliği'nin çağrısıyla 26 Mart Pazar günü İnsan Hakları Derneği'nde gençlik buluştu.

Mart ayında yaşanan olaylara değinilen etkinlikte ilk önce 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününün tarihesine, nasıl emekçi kadınlar günü olduğuna ve kadın mücadelesinin nasıl olması gerektiğine değinildi.

Ardından 12 Mart 1995 günü Gazi Mahallesinde yapılan katliam anlatıldı; bugün Aleviler üzerindeki tehditlerden, baskılardan söz edildi. Ve Alevilerin örgütlü bir mücadele yürütmesi gerektiği üzerine konuşuldu.

Daha sonra 13 Mart 1982'de Türkiye'de ilk defa idam edilen üç devrimci işçi Seyit Konuk, Necati Vardar, İbrahim Ethem Coşkun anıldı.

Etkinlik, katılanların Mart ayıyla ve süreçle ilgili fikirlerini söylemesiyle devam etti. Etkinlik şiirler ve müziklerle son buldu.

Kızıldere Pankartına Polis Saldırısı

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde Kızıldere Katliamının yıldönümünde anma yapmak ve pankart asmak isteyen öğrencilere polis saldırarak 33 öğrenciyi gözaltına aldı

FKF'li öğrenciler Kızıldere katliamında ölümsüzleşenleri anmak için kampüse "Tohumdu Düştü Toprağa Bin Mahirler Yeşerdi" ve "Mahirlerden Gezi'ye Gençlik Hiç Aldanmadı" pankart asmak istedi. Pankartların asılmasına ve anma yapılmasına izin vermeyen polis 33 öğrenciyi gözaltına aldı ve Beyazıt Karakolu'na götürdü.

30 Mart...

30 Mart, 1972'de THKP-C ve THKO'lu devrimcilerin Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ın idamını engellemek için girdikleri kavganın tarihidir.

30 Mart 1972 günü devrimci dayanışmanın ve iradenin kendini gösterdiği ve umut olduğu gündür.

Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Mahir Çayan, Hüday Arkan, Safet Alp, Ahmet Atasoy, Nihat Yılmaz, Sinan Kazım Özudoğru, Sabahattin Kurt, Ertan Saruhan siperdaşları, yoldaşları Deniz için "Biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik" dediği ve tarihe devrimci dayanışma adına tarihi sözleri sarf ettiği ve bunun pratikte de örneğini gösterdiği unutulmaz gündür.

Üstünden 45 yıl geçmesine rağmen halkların gönlünde ve hafızasından yer eden THKO ve THKP-C'li devrimci önderlerin mücadelesi, bugün Kürdistan dağlarından, Tekirdağ'ın ayçiçeği tarlalarına kadar dört bir yanda sürüyor. Bu mücadeleyi yılmadan, usanmadan sürdüren biz genç devrimcilere ışık tutan önderlerimizi anyoruz.

Onlara, Türkiye ve Kürdistan halklarına verdiğimiz devrim sözümüzü tutmamıza az kaldı.

Şimdi Devrim Zamanı

Ali İsmail Korkmaz Davasında Yine Katile Koruma

Eskişehir'de 2013'de Gezi Ayaklanması sırasında Ali İsmail Korkmaz'ın dövülerek öldürülmesiyle ilgili Hüseyin Engin ve Ebubekir Harlar'a verilen ceza Yargıtay tarafından bozulmuştu. Duruşma, 5 Nisan günü Kayseri'de yeniden görüldü. Duruşmaya katiller Segbis ile katılırken, Ali İsmail'in ailesi ve avukatları da salonda yerini aldı.

Ebubekir Harlar, Yargıtay'ın bozma kararını kabul etmediğini belirterek, "Daha önceki kararın verilmesini istiyorum. Kararı mahkemenize bırakıyorum. Beraatımı istiyorum. Suçsuz olduğumu biliyorum" dedi.

Hüseyin Engin ise, "Yargıtay'ın bozma kararını kabul etmiyor. Mahkemenin de bu karara uymamasını talep ediyorum. Beraatımı istiyorum" dedi. Baba ve anne Korkmaz ise Yargıtay'ın kararına uyularak katillerin cezalandırmasını istedi.

Mahkeme heyeti yaptığı yargılama sonucu sanık Ebubekir Harlar'a 'Kasten yaralanmadan ölüme neden olma' suçundan 6 yıl 8 ay, polis memuru Hüseyin Engin'e ise, 'Kasten basit yaralama' suçundan 7 ay 15 gün hapis cezası verdi. Mahkeme Engin hakkındaki kararda, hükmün açıklanmasını geri bıraktı.

Duruşmanın ardından basına açıklama yapan Avukat Ayhan Erdoğan, mahkemenin kararının kendilerini hayal kırıklığına uğrattığını belirtti ve "Hüseyin Engin, suç delili olan kamera kayıtlarını bizzat kendisi silen kişidir, delilleri ortadan kaldıran kişidir" diyerek delilleri yok etmelerinin suç olmadığı gerekçesi ile kovuşturmaya izin verilmemesini ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını kötü bir karar olarak nitelendirdi.

Hüseyin Engin'in "ihmalen insan öldürme suçu" Mevlüt Saldoğan'ın ise "kasten adam öldürme suçu"ndan mahkum olması gerektiğini söyleyen avukat, Anayasa Mahkemesi'ne müracaat edeceklerini söyledi.

Anne Emel Korkmaz ise "Bu acı zaten hep var, canımız bir kere daha yandı. Dönecek bir şey yok" derken baba Şahap Korkmaz "Adaletin düğün işlemediğine, katillerin korunduğuna, katillere sahip çıktığına tekrar şahit olduk. Oğlum göz göre göre öldürüldü, sadece Türkiye değil, tüm dünya gördü olayı. Bu kişilere hiç denecek kadar basit cezalar veriyorlar ve sahip çıkıyorlar. Türkiye'nin adaleti bu maalesef" dedi.

Ali İsmail Korkmaz Hep 19 Yaşında...

Gezi Ayaklanması sırasında Eskişehir'de ölümsüzleşen Ali İsmail Korkmaz Samandağ'da, Harbiye'de, doğup büyüdüğü Ekinci mahallesinde yapılan çeşitli etkinliklerle anıldı. 18 Mart Cumartesi günü Samandağ'da Drama, Kil işleri, Kukla, Ebru Atölyesiyle etkinliklere başlandı.

Akşamında ise; Samandağ Yeni Çarşı Salonunda anma gecesi yapıldı. Etkinliğin yapıldığı salon Ali İsmail'in Düşlerini gerçekleştirmek isteyen yüzlerce insanla dolup taştı.

Gece ilk olarak Ali İsmail Korkmaz Vakfı'nın (ALİKEV) tanıtım videosuyla başladı. Ardından ALİKEV genel koordinatörünün vakıf içerisinde yıl boyunca neler yapıldığına kısaca değindi ve sözü Gürkan Korkmaz'a devretti. Gürkan Korkmaz, Ali'nin düşlerinde özgür bir dünya yaratmak için ölümsüzleştiğini ve onun bu düşünüyü hep birlikte gerçekleştirmek için bu salonda toplandığımızı ve bu vakfi kurduklarını söyledi.

Etkinlik ALİKEV'de gönüllü olarak çalışma yürüten müzik topluluğuyla devam etti. ALİKEV Müzik Topluluğu gelen izleyicilere; Magusa Limanı türküsüyle ve şiirle selamladı. Ardından topluluğun düzenlediği Uzun İnce Bir Yoldayım türküsü, Sarı Çizmeli Mehmet Ağa, Hep Yaşın 19, topluluğun hazırladığı şiir kompozisyonu ve Güzel Günler Göreceğiz, Avanti Populo şarkısını dört dille (İtalyanca, Kürtçe, Türkçe, Arapça) seslendirerek dinleti sona erdi. Topluluğun müzikleri gelen konuklarca sık sık alkışlarla, sloganlarla destek verildi.

Ardından sahneye sırasıyla Aylin Aşım, Teoman Kumbaracıbaşı ve Fırat Tanış şarkılarını seslendirerek etkinlik sona erdi.

19 Mart Pazar günü de Harbiye ve Ekinci'de Atölyelere devam edildi.

Mücadele Birliği / Antakya

SAVAŞ VE ENTERNASYONALİZM

Umut Güneş

Dünya genelinde emperyalist-kapitalist sistemin yaşamış olduğu bunalımın bir yansıması olarak küresel çapta çatışma ve savaşlar büyümeye devam ediyor. Son birkaç günde gerçekleşen gelişmeler ile birlikte büyük bir savaşın yaklaştığı kuşku götürmez bir gerçeklik. ABD'nin bir provokasyon yaparak savaşı bir oldu bittiye getirmesi sonucunda Suriye'nin Humus kentinde bulunan bir hava üssünü Akdeniz'deki gemileri ile vurdu. Saldırıda sivillerin yanı sıra, Suriye askerleri de hayatını kaybetti. Bu saldırının öncesinde İdlib kentine yönelik gerçekleştirilen bir hava saldırısında dinci-faşist çetecilerin elindeki kimyasal silahlar patlamıştı, bunun sonucunda da birçok sivil hayatını kaybetmişti. Daha önceden dinci-faşistlerin yaptığı sivil katliamları, Halep savaşında çocuklar katlediliyor denilerek tezgahlanan görüntüler ve buna benzer birçok uydurma haber dinci-faşistlerin ellerindeki bölgeleri kaybetmemeleri ve insani bir histeri yaratarak, sanki insanlığın savunucusu emperyalistler, kapitalistler gibi göstermeye çalışıyorlar. Emperyalistlerin daha önceden Irak işgalinde gerçekleştirdiği provokasyon da Suriye'de yapılan benzer minvalde gelişmişti. Irak'ta önceden faşist bir diktatör olan Saddam uzunca bir süre desteklenmiş daha sonra da Irak'a demokrasi, özgürlük vb. söylemleri kullanarak işgal Irak işgal edilmişti.

Çatışmalar ve restleşmeler sadece Ortadoğu, Kürdistan, Türkiye ile sınırlı değil. Latinlerden Asya'ya, Afrika'ya kadar her yerde bölgesel savaşlar, çatışmalar, ayaklanmalar mevcut. Ukrayna'da faşistler ile ilerici, devrimci güçler arasında gerçekleşen savaş, Polonya'ya NATO tarafından Rusya'ya karşı yapılan büyük asker ve askeri araç yığınağı, Güney Çin Denizi'ndeki sürtüşmeler, Sosyalist Kore'ye yönelik yapılan müdahale tehditleri ve hazırlıkları, Venezuala'da karşı devrimin saldırıları, İsrail'in Ortadoğu halklarına yönelik giderek saldırganlaşması ve yeni bir savaşa yönelik hazırlık yapması gibi birçok gelişme önümüzdeki süreçlerde yeni savaş ve saldırıların da gündeme geleceğini kanıtlar nitelikte. Ayrıca kitle imha silahları olarak bilinen nükleer silahların dünya genelinde emperyalistler tarafından yoğun miktarda üretilmesi ve bir tehdit unsuru olarak kullanılması insanlığın ve dünyanın geleceği için de ciddi bir tehdit oluşturuyor. Bu ve buna benzer silahların kullanımı durumunda bir daha düzeltilemeyecek bir yıkım oluşacaktır.

Bununla birlikte sermaye sınıfı cephesinde de işler karışık. Küresel bir ekonomik krizin sonucunda egemen sınıfın artık yönetememe durumu dünya genelinde egemen bir durum. Buna karşı emekçi yığınların da isyan ve ayaklanmaları ile sermaye sınıfı ve emekçi halklar arasındaki kavgaya nihai savaşa doğru yol alıyor. Türkiye ve K. Kürdistan sert bir kavganın en yakın olduğu yerlerden biri. Dinci-faşist iktidarın içerde ve dışarda uzun süreden beridir içinde olduğu savaş, 'Fırat Kalkanı' adı altında Rojava'yı işgal etmeye çalışması, içerde en ufak bir demokratik çalışmanın bile engellenmesi, baskı, devlet terörü, ekonomik ve siyasal kriz yaklaşan bir ayaklanmanın öngününde olduğunu hissettiriyor. Dinci-faşist iktidar da bunun farkında. Bu yüzden savaşa hazırlık yapıyor, kendi kitle tabanını örgütüyor ve elbette daha büyük bir dış savaşın hazırlıklarını da yapıyor. Geçtiğimiz günlerde Rojava ve Güney Kürdistan'a yönelik işgal planları sızdırılmıştı. Bu planlara göre T.C, Afrin, Haseke ve Şengal'e yönelik işgale girişecek. Tarihin bize öğrettiği bir şey de şudur ki 'Her egemen sınıf içerde gelişen bir devrimi bir dış savaş yaratarak ezme ve dağıtmaya çalışır'. Fakat sermaye sınıfının dünya genelinde hesaba katmadığı şey halkların savaşma azmi ve iradesidir. Yaklaşan savaşlar dünya için büyük yıkımlar getirecek, buna kuşku yok. Fakat her savaş aslında tarihte devrimler için bir sıçrama tahtası görevi de görmüştür. Emekçi halklar, işçi sınıfı ve örgütlü devrimci güçler gelecek savaşlardan doğacak yıkımları birer fırsata çevirmeyi başarırsa insanlığın uzun zamandır özlediği barış ve özgürlük dolu günleri görme fırsatını yakalayacağız. Bunun için gerçek bir enternasyonalizmi yaratmak amacıyla her işçi, emekçi, genç düşmanın çıkardığı savaşı kendi lehimize çevirmeyi başarabilmek için hazırlık yapılmalı örgütlenmeli.

İşçiler, gençler burjuvazinin savaşlarını birer iç savaşa çevirmek ve sermaye sınıfını tarihin çöplüğüne göndermek için enternasyonalizmi büyütme!

EKONOMİK KRİZ VE BİRLEŞİK DEVRİM

Taylan Işık

İç savaşın şiddeti nedeniyle bugüne kadar, daha çok, iki cephe arasında, birleşik devrim ile karşı-devrim güçleri arasındaki fiili durum üzerinde durduk ve iç savaşın seyri ile birleşik devrimin gelişimi üzerine düşünce ve öngörülerimizi ortaya koyduk.

Bu, bir bakıma kaçınılmazdı. Bütün dikkatlerin tüfeklerin, bombaların patladığı sokaklara çevrildiği bir sırada bütün gelişmelerin arkasındaki temel belirleyici güç de olsa, ekonomik kriz üzerine söylenecek sözler ilgi çekici olamazdı.

Oysa birleşik devrimin geleceği, sonu sonuna, tekelci kapitalist ekonominin içinde bulunduğu krizin geleceği ile doğrudan bağlantılıydı ve bu yüzden bu konu ihmale gelemeydi. Bu bağlamda, gerçekte yapılması gereken şey, bir makalenin sınırlarına sığmayacak bir incelemenin yapılmasıydı.

Yine de bu konuda, bir makalenin sınırları içinde söylendiğinde bize konuyla ilgili fikir verebilecek belirtiler, işaretler var ve bunların ortaya konulması, konunun sessizlikle geçiştirilmesinden çok daha iyi.

Marx, ekonomik bunalımlarla devrimler arasındaki yakın ve doğrudan ilişkiyi, "Fransa'da Sınıf Savaşları" adlı eserinde şöyle ortaya koyuyor:

"Burjuva toplumun üretici güçlerinin, burjuva koşulların kendilerine izin verdikleri ölçüde, gür bir şekilde gelişebildikleri böyle bir gönenç varken, gerçek devrimden söz edilemez. Böyle bir devrim ancak bu iki etkenin, yani modern üretici güçlerin ve burjuva üretim biçimlerinin birbirleri ile çatışma haline geldikleri evrelerde olanaklıdır."

"Yeni bir devrim, ancak yeni bir bunalımın ardından olanaklıdır, ama biri ne kadar keskinse, öteki de o kadar keskindir"

Ekonomik bunalımlar ile devrimler arasındaki ilişki Marx tarafından işte bu kadar yakın ve doğrudan biçimde konuyor. Kapitalist ekonominin "gönenç" döneminde "gerçek devrimden söz edilemez." Peki ya bunalım döneminde? "Biri ne kadar keskinse öteki de o kadar keskindir"

Bu konuyu bir makalenin sınırları içinde etraflıca ele almak olanaklı değil ama bir kaç gazete haberi bile bunalımın derinliği ve kalıcılığı hakkında bize fikir verecektir.

Örneğin, uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu JCR Eurasia Rating Başkanı, Türkiye ekonomisinin bozulma sürecinde olduğunu belirttikten sonra "Öngörülebilirlik artırılmadan, hükümetin ekonomik yavaşlamaya karşı aldığı önlem paketlerinin, uzun vadeli yapısal sonuçlar üretmesi mümkün değildir. Ayrıca bu önlemler genel ekonomik dengeleri bozma riski de taşımaktadır." tespitinde bulunuyor.

Elbette, bu tespiti yaparken, Rating Başkanı, burjuva bakış açısından hareket ediyor ve bu yüzden, her dar kafalı burjuva gibi, sorunun kaynağının üretici güçler ile burjuva üretim biçimleri arasındaki çatışmada olduğunu görmüyor. Yine de Türkiye tekelci kapitalist ekonomisinin durumu hakkında bir fikir veriyor.

Devam edelim..

Bu sefer örneğimiz Commerzbank'tan. Bankacılık alanında, ve şüphesiz başka alanlarda da, tekel durumundaki bu bankaya göre "Türkiye ekonomisi çöküyor" TÜİK'in (Türkiye İstatistik Kurumu) ekonomiye ilişkin verilerini eleştiren ve kurumun önümüzdeki yıla dair tahminlerini "tamamen masal" diye nitelendiren Commerzbank, "Türkiye ekonomisinin mevcut durumu oldukça kötü. Büyüme verileri de bunu gösterdi" diye rapor ediyor. TÜİK'in verilerini değerlendiren banka "Ancak gerçekte durum daha kötü ve 2017'ye ilişkin bütün tahmin tamamen masal" diye ekliyor.

Ancak iş bunlarla kalmıyor. "İçerden" gelen açıklama ve veriler de bu iki yabancı kurumun değerlendirme ve görüşlerini destekliyor. Örneğin ekonominin uzun yıllardan bu yana önemli sacayaklarından biri olagelen turizm sektöründe tablo şöyle: "Antalya turizmi 12 yıl geriye gitti" başlıklı haber şöyle devam ediyor: "Bu yıl 12 yıl geriye giden turist rakamları, 2017 yılı beklentilerine göre geriye gidişi 9 yıla düşürüyor."

2017 yılına dair beklentiler iyimser olduğu için geriye gidişin 9 yıla düşeceği tahmin ediliyor. Oysa "iyimser" olmak için hiç bir neden yok. İç savaş, Suriye ve Avrupa halklarının dinci faşist iktidara duydukları öfke Avrupalı turistlerin Türkiye dışındaki ülkelerin bankaları tercih etmesini gösteriyor.

Turizm, Türkiye kapitalizminin inşaat ve tekstille birlikte dayandığı üç sektörden biridir. Tekstil sektörünün çöktüğünü biliyoruz. Şimdi turizm sektörü aynı akıbeti paylaşıyor. İnşaat sektörünün temellerinden gelen çatırtı sesleri onun da aynı yolda olduğunu gösteriyor.

Dolaşım zincirinin son halkası olan perakende satıştaki duruma gelmeden, sanayiden bir örnek verelim. "Olmüksan Edime fabrikasını kapattı" başlıklı gazete haberi şöyle devam ediyor: "Oluklu mukavva ambalaj üreticisi Olmüksan, Edirne fabrikasını kapatma kararı aldı. Fabrikada toplu işçi çıkarmaya gidilmesi de bekleniyor. 1977 yılında kurulan kağıt tesisleri, Türkiye'nin büyük kapasiteli ilk özel kağıt fabrikası olma özelliğini taşıyor."

Ve dolaşım zincirinin son halkası, kapitalist ekonomik bunalımların kalkış noktası olan perakende satıştaki durum... "İnsanlar birer birer batıyor ve bu süreç" başlıklı gazete haberi şöyle devam ediyor:

"Parfümeri sektörünün en büyüklerinden Tekin Acar Cosmetics'in Yönetim Kurulu Başkanı ilk defa kirasını ve maaşları ödemekte zorlandığını belirterek, "Çok sayıda mağaza kapatık, kapanışlar devam edecek. İnsanlar da birer birer batıyor. Ve bu devam edecek" dedi."

"Kategori Mağazacılığı Derneği Başkan Yardımcısı ve Tekin Acar Cosmetics Yönetim Kurulu Başkan kurdaki sert yükseliş, gerileyen alım gücü ve bazı yeni yasal düzenlemelerin etkisiyle perakende sektörünün en "felaket" dönemini yaşadığını belirterek, "Tüm bunlar üstüste gelince, toplamda işlerimizde yüzde 30-40 geri gitme var... Bugün cirosu kadar kira ödeyen birçok perakendeci oluştu. Çünkü kur, iş yok, turist gelmiyor... İşler çok düştü. Çok ciddi sorun var. Perakendeci maaş ve kirayı ödemek için yılda birkaç kez yapılması gereken kampanyayı daha sezonun başında yapıyor, para da kazanamıyor" dedi. Acar şöyle devam etti: "Organize perakendeciler kenker kapanyor..."

Birleşik devrimimizin motoru tekeli kapitalizmin bu yapısal ve kalıcı bunalımdır. Karşı devrimin şiddeti birleşik devrimi ezse bile bu ancak geçici bir süre için sözkonusu olabilir. Birleşik devrim ancak kapitalizmin bir gönenç dönemiyle ortadan kaldırılabılır ki, tekeli kapitalizm için bu dönem bir daha ortaya çıkmamak üzere tarihe karışmıştır.

Demek ki, birleşik devrim, iniş-çıkışlarla da olsa, zafere kadar sürmek durumundadır. Bu yüzden karşı devrim ve bunun günümüzdeki somut ifadesi olan faşist devlet/dinci faşist iktidar bu iç savaşın kazanırlarsa bu, sadece geçici bir süre için sözkonusu olacak.

Öyleyse Fidel'in o ünlü sözünü tekrarlamamızın zamanı: Biz yenilirse yeniden başlarız. Onlar yenilirse sonsuza kadar yok olacaklar.

Şimdi Devrim Zamanı!

Plaza Eylem Platformu Akbank Grevi İçin Eylemde

Banka ve Sigorta İşçileri Sendikası'nın (BANKSİS) örgütlü olduğu Akbank'ta hiçbir yöneticinin keyfi tutumuyla işten atma yaşanmaması, toplu sözleşmeden herkesin yararlanması ve bir buçuk yıldır verilmeyen zam ve sosyal hakların ödenmesi taleplerinin karşılanmaması üzerine 21 Mart günü grev kararı alınmış, Akbank'ın tüm şubelerine asılmıştı.

Ve grevin yasaklanması haberi de aynı hızla geldi. Akbank grevi 2002'den bu yana yasaklanan 11. grev oldu.

Gerekçe, OHAL'de yayınlanan KHK'lardan birinde yer alan ve bankalarda yapılabilecek grevleri bertaraf edebilecek "Ekonomik ve finansal istikrarı bozucu nitelikte oluşu" maddesi...

24 Mart Cuma akşamı, Plaza Eylem Platformu (PEP)'nden beyaz yakalılar, Saat 19.00'da Akbank Kadıköy Şubesi önünde toplanarak Akbank Grevi'nin yasaklanmasına karşı eylem yaptı.

"Performans Sistemi Kurumsal Mobbingdir Çaresi Toplu Sözleşmedir" pankart açılan eylemde sık sık "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Kölelik Değil İş Güvenesi", "Sabancı Utan, Çalışanın Mutsuz" sloganları atıldı.

Bakanlar Kurulu tarafından yasaklandığını ifade eden Akçay, "Akbank da zaten hazır olduğu bu kararlar ilgili olarak hemen açıklama yaptı. Hazırdı, zira toplu sözleşme görüşmeleri geçen yıl Temmuz başında başlamış, Kasım'da ise 'Bakanlar Kurulu' alakası olsa da OHAL'den yararlanarak bir KHK ile alelacele bankacılıkta 'grev erteleme'yi yasaya eklemiştir" diye konuştu.

Grevin yasaklanması olmasına rağmen grev kararı alınmasının ciddi bir uyarı niteliğinde olduğunu belirten Akçay, "Finans sektörü ayağını denk almazsa bir süre sonra isterse bizzat Sabancılar hükümeti kurmuş olsun, herhangi bir bakanlar kurulu herhangi bir grevi erteleyecek gücü bulamaz. Grev yasaklarıyla savunduğunuz ekonomi kendi ekonominizdir, ülkenin değil. Bu ekonomiyi ayakta tutmak için bundan sonra daha fazla yasaklamaya ve daha fazla baskıya ihtiyaç duyacaksınız. Ta ki gerçek ekonominin sesi ve sözü bastırılamaz hale gelene kadar" dedi.

Akbank çalışanının sorunlarının ülkenin sorunları olduğunu belirten Akçay, "Bu sorunlar ülkedeki tüm kadınların sorunla-

rıdır, performans baskısı altında çalışan herkesin sorunlarıdır. Bunlar ülke ekonomisinin ta kendisidir. Bu sorunları derinlemesine göremeyen bir ülke ve banka yönetimi, krizi derinleştirmekten başka bir şey yapamamaktadır" dedi.

Çalışma koşullarına da değinen Akçay, "Kârın enflasyonun 6 katı kadar artıran Akbank, sektörde birinci bankadır. Çünkü her Akbank çalışanı iki kişilik iş yapmaktadır. Diğer bankalarda şube başına 20 kişiyle çalışılırken Akbank'ta 15 kişiyle çalışılmaktadır. Buna rağmen bankanın çalışan başına düşen kârı, 0,250 ile diğer bankaların iki katıdır. Akbank'ın ekonomisi az sayıda çalışanın, çok yoğun çalışmasına dayanır" diye belirtti.

Bankacılık işkolunda alınan grev kararının 1980 askeri faşist darbesi sonrası ilk olduğunu vurgulayan Akçay, "Engellenmesi başarısızlık olarak görülmemelidir" dedi.

Örgütlenen işçinin bir sonraki toplu sözleşmede istediğini alacağını belirten Akçay, "Kollektif sesin muhteşem korosu duyulduğunda, işletme yönetenleri kulaklarını dört açmak zorunda kalır" dedi.

Banka ve sendikamızın uzlaşmaya varmadığı, Akbank çalışanların öncelikli talepleri üç ana maddede özetlendi:

* Toplu İş Sözleşmesi (TİS) hakkından bütün banka personelinin yararlanması

* Adaletsiz, ciddiyetsiz ve sadece kâr odaklı performans sisteminden vazgeçilmesi, performansın işten çıkarma tehdidi olmaktan çıkarılması

* Sendikaların ve çalışanların baskı altında tutulmasıyla oluşan düşük ücret ve sıfır sosyal hak anlayışından vazgeçilmesi, kârın çalışanların ücretlerine yansması.

"Her Zaman Her Verde Hekimlik"

İstanbul Tabip Odası ve Türk Tabipler Birliği (TTB), 14 Mart Tıp Bayramı nedeniyle İstiklal Caddesi'nde 19 Mart günü bir yürüyüş düzenledi.

Tünel'den Galatasaray'a yürüyüş yapan hekimler "Demokratik-Laik Bir Ülkede Barış Ve Huzur İçinde Hekimlik Yapmak İstiyoruz" pankartı açarak "Sağlıkta Şiddet Hayır", "Çalışırken Ölmeye Hayır" Ve "Niteliksiz Tıp'a Hayır" dövizleri taşıdı.

"Herkes Eşit Ücretsiz Sağlık", "Hayırlı Ülke Sağlıklı Gelecek" Ve "Sağlıkta Şiddet Sona Etsin" sloganları atıldığı eyleme TTB Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Raşit Tükel, İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Selçuk Erez, Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun yanı sıra çok sayıda hekim, sağlık çalışanı ve tıp öğrencisi katıldı.

Galatasaray Meydanı'nda TTB Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Raşit Tükel, Türkiye'de sağlık hizmetlerinin bozulduğunu ve ticarileştirildiğini belirterek, halkın nitelikli sağlık hizmetlerinden yararlanabilmesi için yürürlükte olan sağlık politikalarının vazgeçilmesi gerektiğini söyledi. Ancak demokratik bir toplumda nitelikli sağlık hizmetlerinin verilebileceğini söyleyen Tükel, referandumda sağlık politikalarına karşı "Hayır" diyeceklerini ifade etti.

Sosyal tıbbın önde olduğu süreçlerde birçok salgın hastalığın yok edildiğini belirten İstanbul Tabip Odası Başkanı Selçuk Erez ise "Son 15 yılda Tıp kuşa döndü. Gün gelecek bugünler Türkiye'de kara gün olarak anılacak. Geçtiğimiz bu zamanlar hatırlamak istemediğimiz bir tarih olarak, hep önümüze çıkacaktır" dedi.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu da Türkiye'deki baskı politikalarına değinerek, "Baskıların arttığı rejimler beraberinde eşitsizliği de artırır. Eşitsizliğin olduğu yerde haksızlık olur. Demokrasiyi, anayasayı, eşitliği ve tüm hakları ortadan kaldıran bu rejime 'Hayır' diyoruz" dedi.

Eylemde basın açıklamasını İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu üyesi Melahat Cengiz okudu. Türkiye'de sağlık çalışanları üzerindeki şiddete, baskıya ve çalışma koşullarına dikkat çeken Cengiz, nitelikli sağlık hizmetinin güvenli ve olumlu çalışma koşullarıyla mümkün olacağını kaydetti, "Bu olağanüstü koşullarda hekimlik değerlerine her zamankinden fazla sahip çıkıyoruz. İyi hekimlikten, özlük haklarımızdan, demokrasi talebimizden vazgeçmiyoruz" dedi.

Açıklamanın ardından üzerinde "Her Zaman Her Yerde Hekimlik" yazılı çelenk Galatasaray Lisesi önüne bırakıldı.

Tüpraş'ta TİS Tıkandı, İşçiler Bıraktı

Tüpraş'ta 18 Ocak 2017'de başlayan TİS görüşmeleri, patronun sözleşmeyi üç yıla çıkarmak ve çalışma sisteminde köklü değişikliklere gitmek istemesi üzerine tıkandı.

Petrol-İş Sendikası Aliağa Şubesi, Tüpraş İzmir Rafinerisi giriş kapısında servislerden inen ve gece vardiyasında çıkan işçilerle birlikte açıklama yaparak, 5 Nisan günü iki saatlik iş bırakma eylemi ile birlikte, mücadelenin dört rafineride birden başlatıldığını duyurdu.

Üç bin 600 işçiyi ilgilendiren Tüpraş'taki TİS'le ilgili son görüşme 4 Nisan'da yapılırken, patron tarafı, sözleşmenin süresinin üç yıla çıkarılması, 23. maddede yer alan normal çalışma sisteminin değiştirilmesi gibi talepleri gündeme getirdi. Fazla mesailerde alınan ücretler ile hafta tatilinde ödenen ücretler de aşağı çekilmek isteniyor.

Petrol İş Sendikası Aliağa Şubesi Başkanı Ahmet Oktay fabrika önünde yaptığı açıklamada, 3600 kişi ile onların eş ve çocuklarından oluşan 10 bin kişilik bir aile olduklarını ifade ederek, "Bu saatten sonra bize düşen görev 10 bin kişilik bir aile olduğumuzu Tüpraş işverenine göstermektir. Bu saatten itibaren 4 bölgede eylemlilik sürecimiz başlamıştır" dedi.

Vardiya ve bakım pirimi ile ilgili yapılan teklifin ahlaki olmadığını da ifade eden Oktay, buna müsaade etmeyeceklerini, fabrika yönetiminin amacının işçileri birbirine düşürmek olduğunu ifade ederek böyle bu oyuna gelmeyeceklerini belirtti.

Özel mazeret izinlerinin de kaldırılmaya çalışıldığını ifade eden Oktay,

"Daha önceki yıllarda 10 günlük mazeret iznimiz 8'e düştü. Hâlâ kendi aramızda bunun kavgasını yapıyoruz. Şimdi 'özel mazeret izinleri kullanılmaması, bunun parasını verelim' diyorlar. Yani parayla bizim sosyal yaşantımızı satın alacaklarını düşünüyorlar. Özel mazeret izninin gününü bırakın saati dahi bizim için önemlidir" dedi.

Bu süreç boyunca, patronun düzenlemiş olduğu, sosyal faaliyet ve eğitim çalışmalarına da işçilerin katılmayacağına dile getiren Oktay, "2006 yılında Tüpraş özelleşti. O tarihten bu yana buranın yönetiminde bulunan Koç Topluluğu sanki bizi başkaları ile karıştırmışın. 11 yıldır burada görmedikleri zulmü kendilerine yaşıyoruz" dedi.

Patronların OHAL'e güvenerek, "Bunlar bir şey yapamazlar" şeklinde düşüncelere sahip olduğunu ifade eden Oktay, OHAL de olsa kazanılmış haklarına el uzatılmasına izin vermeyeceklerini vurguladı.

Özelleştirme sürecinden sonra Tüpraş işçileri olarak ilk defa böyle kitlesel ve dört bölgede organize bir eylemlilik süreci başlattıklarını belirten Oktay, "Petkim ve Star Rafinerisinde de TİS sürecimiz devam ediyor. Oralarda da durum buradan farklı değil. Cuma günü görüşme var. Muhtemelen o görüşme de Tüpraş'taki gibi olacak. İşverenin tutum ve davranışları bunu gösteriyor. Orada da süreç tıkanırsa bu havzada üç bin işçinin eylemsellik süreci başlayacaktır. Biz de bu süreci sadece Tüpraş çalışanları ile değil, Petkim, Tüpraş, Star'da çalışan üyelerimizle birlikte götüreceğiz. Tüm üyelerimizle bu kavga yapılacaktır" dedi.

Patronun binlerce işçinin çalışma biçiminde köklü değişiklikler yapmayı hedeflediğini ifade eden Oktay, "Tüpraş işçisi bu dayatmalara boyun eğmeyecek, haklarına ve kazanımlarına sahip çıkacaktır. Bu eylemlerle ortaya koyacağımız uyarılar dikkate alınmazsa eylemlerimiz artarak sürecektir" dedi.

Tüpraş İşçileri yapılan basın açıklamasının ardından fabrikanın idare binasına kadar "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "İş Ekmek Yoksa Barış Da Yok", "İşveren Zammını Al Başına Çal", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları ile yürüyüş yaptı.

Tüpraş İşçileri 4 Saat İş Bıraktı

Tüpraş'ın İzmir, Aliğa, Kırıkkale ve Batman'da bulunan fabrikalarda 7 Nisan günü 08.00-12.00 saatleri arasında iş bırakma eylemleri yapıldı.

Yeni sözleşmede işçilerin haklarını tırpanlamaya çalışan Tüpraş yönetimi, eylem yapan işçilere de "tutanak tutma" tehdidinde bulundu.

Kırıkkale'de fabrikanın R-1 kapısında toplanan işçilere seslenen Petrol-İş Kırıkkale Şube Başkan Yardımcısı Murat Kaya, Tüpraş'ın bugünlere gelmesinde en büyük sorumluluğun işçilerde olduğunu ifade etti, Tüpraş yönetiminin işçilerin taleplerine kulak vermeye çağırırdı.

Eylemlerde işçiler, haklarını gasp etmeye çalışan Tüpraş yönetiminin tehditlerine "İş, Ekmek Yoksa Barış Da Yok" sloganıyla yanıt verdi.

5 Nisan'da da 2 saatlik iş bırakma eylemi yapan Tüpraş işçileri, toplu sözleşme görüşmelerinde yönetimin dayatmalarına tepkilerini dile getiriyor.

Anlaşmazlık sonucu arabuluculuk sürecine girilen görüşmelerde Tüpraş yönetimi, sözleşme süresini 3 yıla çıkarmak, vardiyalı çalışanların çalışma saatlerini arttırmak istediklerini belirtmişti.

Enflasyon oranının da altında yüzde 4,7 zam dayatmasında bulunan Tüpraş yönetimi, ayrıca hafta tatili çalışması karşılığı ücretli izin kullanılmasını ve ödemeleri, ücretli mazeret izni hükümlerini de değiştirmeye çalışarak bir kölelik düzeni yerleştirme çabasında olduğunu ortaya koyuyor.

İzmir İZELMAN'da Anlaşma

İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait İZELMAN Şirketi'nde örgütlü DİSK'e bağlı Genel-İş İzmir 1 ve 3 No'lu şubeler ile yeni dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine grev kararı alınmıştı. İzmir Belediyesi İZELMAN işçilerinin grev kararını asmasına saatler kala anlaşma sağlandı.

İZELMAN ile Genel İş Sendikası temsilcilerinin katıldığı ve İZELMAN'da gerçekleşen toplantıda büyükşehir belediyesi zam teklifini arttırdı; belediyenin dayattığı yüzde 9'luk zam önerisi yüzde 11,5'e çıkarıldı. Teklifin temsilcilerin büyük bir çoğunluğu tarafından kabul edilmesine üzerine grev kararından vazgeçilerek anlaşmaya varıldı. Sözleşmenin hafta içi işçilerin de katılımı ile imzalanması bekleniyor.

Yeni anlaşmaya göre, en düşük günlük yevmiye 85 liraya çıkarırken en yüksek yevmiye ise 99 liraya çıktı. Ayrıca şimdiki kadar çözülemeyen ücret adaletsizliğinin giderilmesi için de adım atıldı. Şirkete, 2009 yılında yüzde 20 eksik ücretle işe alınan işçilerin maaşları tam alanların maaşına çekilirken, 2011 yılında alınan yüzde 40 eklikle işe alınanların maaşları ise 6 yıllık takvime bağlanarak tam alanların maaşına çekilecek. İkinci yılda enflasyon oranında artış yapılacak. Yüzde 11,5'lik zam önerisi sosyal maddelerde geçerli iken sosyal haklarda takvime bağlanmadan eşitlendi. Toplamdaki artış ise yüzde 16 civarında.

İzin hakkı 30 günden 33 güne çıkarken, tüm dini ve milli bayramlarda çalışma 3 yevmiyeye çıktı. İlk defa TİS'e giren maddelere göre, boşanmış ve çocuğun velayetini alan işçiye aile yardımı, yıl boyunca devamsızlık yapmayan işçiye 4 günlük iş teşvik primi ve koku primi ödenecek. Ayrıca iş kazası geçiren işçinin sadece yemek ücreti kesilmesi noktasında da anlaşma sağlandı.

KESK'İlerin İhraçlara Karşı Eylemleri Sürüyor

KESK üyesi kamu emekçilerinin KHK ihraçlarına karşı "İşimizi Geri İstiyoruz" talebiyle yaptıkları oturma eylemleri polis saldırılarına ve gözaltılara rağmen kent meydanlarında devam ediyor.

İstanbul'da KHK ile ihraç edilen KESK üyeleri, Kadıköy Altıyol'daki oturma eylemlerine devam ediyor.

25 Mart günü kamu emekçileri OHAL uygulamaları ve KHK ile ihraçlara ilişkin konuşmalar yaptıkları eylemde sık sık "Ne OHAL Ne KHK Demokratik Türkiye", "KHK'lar Zulümdür Zulüm Son Bulsun", "Direne Direne Kazanacağız", "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız" sloganları attı; öğrenciler de eşlik etti. Kadıköylüler de eyleme katılarak konuşmalar yaptılar ve KESK üyelerinin mücadelesini desteklediklerini belirttiler.

KESK üyeleri, desteğe gelenlerle eşgüdünde halaylar çekip, horonlar teptiler, şiiirler okudular.

Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda ise KESK üyeleri 14. Cumartesi eylemini gerçekleştirdi. "Haksız, Hukuksuz İhraçlara Hayır" pankartı açan kamu emekçileri oturma eylemi boyunca açıkları imza standı ile kamuoyuna eylemi sahiplenmeleri çağırısı yaptı.

Aydın'daki ihraç edilen KESK üyeleri, 14 Şubat'tan bu yana Aydın Kent Meydanı'nda "İşimizi Geri İstiyoruz" eylemini sürdürüyor; her seferinde polis saldırarak emekçileri gözaltına alıyor.

Bu haftaki eylemde yine gözaltı ve polis işkencesi vardı. Eyleme saldıran polis, 8

KESK'liyi gözaltına aldı.

Polisin saldırısına ilişkin yazılı açıklama yapan Eğitim-Sen Aydın Şubesi, "Direnişimizin 34. gününde 32. gözaltı... 10 metre yarımda duran Hak-İşe ait 'evet' cadırına, 20 metre ileride bulunan TGB masasına herhangi bir müdahalede bulunulmazken KESK'e yine gözaltı, yine işkence... Her kurum ifade özgürlüğüne sahiptir Ancak sadece KESK'e uygulanan yasaklılığa, haksızlığa boyun eğeceğimizi kimse aklının ucundan geçirmesin. Dün oturma eylemimizi yapmamıza ve hiçbir olumsuz olayın yaşanmamasına rağmen bugün ne oldu da oturma eylemimizi yasakladınız. Meydanlar emekçilere yasaklanamaz. İşimizi geri istemek suç değildir. Sendikal faaliyetlerimiz engellenemez" dedi.

Mersin'de KESK Mersin Şubeler Platformu, Özgür Çocuk Parkı'nda "OHAL, KHK ve ihraçlara 'Hayır' İşimizi Geri İstiyoruz" diyerek basın açıklaması yaptı. "İşimize Geri Dönmek İstiyoruz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "İnadına Barış

İnadına Özgürlük", "İşimizi Geri İstiyoruz" sloganları ile başlayan basın açıklamasını KESK Mersin Dönem Sözcüsü ve Kültür Sanat-Sen Mersin Şube Başkanı İmam Özdemir yaptı. Özdemir, "Akdeniz belediyesinde kayyum tarafından atılan işçilerin işlerine geri dönene kadar yanlarındayız. Mücadeleleri mücadelemizdir" dedi.

Açıklamadan sonra Forum AVM civarında halka bildiri dağıtıldı.

Bir gün önce de Ankara'da da Yüksel Caddesi'nde 136 gündür "İşimizi Geri İstiyoruz" diyerek eylemini sürdüren kamu emekçilerine açlık grevinin 16. gününde yine polis saldırdı.

Eylemdeki kamu emekçileri Nuriye Gülmen, Semih Özakça, Veli Saçılık, Acun Karadağ'ın eylemine bu defa, ihraç edilmiş olan Adana Yumurtalık'ta öğretmen olan Mehmet Dersulu ve Mardin'de görev yapan Esra Özakça eylemi büyütmek ve süresiz açlık grevine destek olmak için katılma kararı almışlardı.

TAYAD'lı aileler de, 15 günde bir hasta tutsaklar için yapılan eylemi Yüksel Caddesi'ne taşıyarak kamu emekçilerinin eylemine destek olmak istemişti. "Hasta Tutsaklara Özgürlük" pankartı açan ailelere polis biber gazıyla saldırdı.

Açlık grevindeki emekçilere de saldıran polis, onlarla birlikte 12 kişiyi daha darp ederek ve işkenceyle gözaltına aldı.

Eyleme destek vermek için halkın getirdiği çiçekler dağıtıldı. Halk polisin saldırısına tepki göstererek toplandığında polis, caddeyi kapattı.

Timaş'ta 2 İşçi İşten Atıldı, 75 İşçi İş Bıraktı

Kocaeli'nin Körfez ilçesinde Nuh Çimento'ya taşeron hafriyat işi yapan Timaş'ta iki işçinin işten atılması üzerine 75 işçi 5 Nisan'da iş bıraktı.

Nuh Çimento'nun hafriyat işlerini yapan Timaş'ta çalışan işçiler, 3 gündür çalışma koşullarından ve maaşlarının asgari ücret olarak gösterilmesinden şikâyet ederek iş yavaşlatıyor. Kendi aralarında imza da toplayan işçiler, "Maaşlarımız asgari ücret olarak bankaya yatırılıyor, üstü bize elden veriliyor. Buna itiraz ettik, maaşlarımızı olduğu gibi bankaya yatırsınlar. Sosyal haklarımız kötü durumda, yediğimiz yemekten bir şey anlamıyoruz, koşullarımız çok kötü" diye konuştu.

Aralarında imza toplayarak Timaş'ın genel merkezinin olduğu Adana'ya ulaşan işçiler, taleplerinin karşılanması için de iş yavaşlatmıştı. Buna karşılık 2 işçiyi işten atan firmaya işçilerin tamamı iş bırakarak cevap verdi. İş kamyonlarını firmanın bulunduğu şantiyeye çekerek iş bırakan işçilerin bulunduğu alan, jandarma ve polisin ablukası nedeniyle girilemez durumda. Edinilen bilgiye göre ise, firmanın sahibi Adana'dan gelecek işçilerle görüşecek.

LÜMPEN ÇIKAR ÇETESİ

Umut Çakır

Her yeni gelişme şu gerçeğin altını yeniden çiziyor. Ankara'nın yönetici kadroları, lümpen karakterli kişilerin hakimiyetinde. En son, Almanya ve Hollanda ile yaşanan krizde gördük: Yandaş basın denen dinci-faşist küfürbazlar, iğrenç imalar taşıyan manşetler attılar. Benzer sözler, kabine üyeleri tarafından mikrofonlarda tekrarlandı. Kabadayılıkla, içi boş tehditlerle sonuç almaya iyice alışmış olan bu grup, çiftliğin asıl sahiplerine sataşmaya kalkınca, hak ettikleri cevabı aldılar. Bir bakan zorla sınırdışı edildi. Daha da önemlisi, Dışişleri bakanının bazı ülkelere giriş fiilen yasaklandı. Bu manzaranın çok açık bir izahı var. Sermaye dünyası artık, Ankara'daki yöneticileri "bir devletin temsilcisi" olarak görmüyor.

Çok yönlü yürüyen başka hazırlıklar da aynı yöne işaret ediyor. ABD Dışişleri, hazırladığı raporda Türkiye için, "iç savaş" nitelemesi yaptı. BM, insanlığa karşı suç raporları düzenliyor. Avrupa Komisyonu ve AGİT, simdiden referandum sonuçlarını tanımayacaklarının işaretini veriyorlar. Sözümlü ettiğimiz bu kurumların yaklaşımları, emperyalist-kapitalist dünyada, hangi hükümetlerin gözden çıkarılmaya hazırlandığına dair kesin bir kanaat sunar.

Bu noktada, bir yanlış anlaşılmayı önlemek için, hemen belirtelim: Burjuvalar dünyasında, dinci-faşist iktidarı "gözden çıkarmaya aday" haline getiren şey, hesapsız-kitapsız hırçınlıkları değil. Asıl neden şu: Bu iktidar tekceli sermayenin egemenliğini tehlikeye sokmuştur, emekçiler üzerindeki hegemonya erimiş, kurumsal hakimiyet kanalları kurumuştur. Tam tersi olsaydı, yani bunca baskı ve açık terörist yöntemler emekçileri sindirmeyi başarmış olsaydı, yukarıda adı geçen tüm o "saygın" kurumlar, sadece RTE'nin değil, eski sigorta poliçesi satıcısı, Ustura Kemal karakterli işçileri bakanının bile yoluna metrelerce kırmızı halı döşerlerdi. Neden-sonuç ilişkisi doğru kurulmalı. Dinci-faşist parti, tekceli sermaye hegemonyasını sonu belirsiz tehlikelere attığı için hırçınlaşır ve hırçınlaştıkça emperyalist efendilerin gözünde başarısız, kapı dışarı edilmeye aday bir piyon durumuna düşüyor. Devrim adına iyi haber şu: Dinci-faşizm için artık, harcanabilir piyon adaylığından geri dönüş çok zor. Çünkü, meseleleri kişilere özgü değil, ama yapısal bir temeli var.

Lümpen karakter, dinci-faşizmin ruhuna kazıdır, gömlek değiştirir gibi bir anda karakter değiştirir, burjuva dünyanın saygınlığını yeniden kazanamaz. Lümpenlikleri, üzerinde oturdukları özgün burjuva çıkar ağlarıyla koşullanmıştır. Dinci-faşizmin yönetici kadroları, özellikle son on yılda, inanılmaz bir servet yığdılar. Çoğunluğu rant gelirine dayalıydı. Doğalgaz ve enerji hatları, madenler, araziler, büyük çaplı inşaatlar, tüm dünyadan akan sıcak paranın sera yaratan etkisiyle, muazzam bir rant paylaşım sahası oluşturdu. Devlet iktidarı, rant paylaşımının merkezi organı haline geldi. Deli Dumrul vergileri, rant çorbasını köpiüttü. Milli gelir hesaplarına göre eskiden %20'lerde kalan devlete giden pay, simdilerde %40 seviyelerine vardı. Yürütmeye gücü, kayırmaya, hazine garantili bal-börek kazançlara iyice alışanlar, elbette iktidar koltuklarını kaybetme riskini almaktansa, Roma'yı yakmaya hazır olurlar.

Dinci-faşizmin, burjuva dünyasının bütün lümpen tortularını mıkna-tıs gibi çeken bir başka özelliği daha var. Üretim ve ticaretteki keskin rekabet altında burjuvalar, her kuruluşun hesabını tutmaya alışkındırlar. Lümpen karaktere bulanmış bugünkü yönetici kesim ise, yürütmenin gücü her türlü rekabetin üstesinden geldiği için, deyim yerindeyse hovardadırlar. Çevrelerinde, aşağıya doğru indikçe daha küçük paylara bölünen bir piramit gibi sıkı bir çıkar grubu vardır. Bu grubun, mümkün olduğunca geniş bir kesimi, bu çıkar zincirine eklemeye zorunluluğu olur, yoksa güçlerinin asıl kaynağı olan iktidarı kaybederler. Böylece ortaya mafyöz çetelere özgü bir tutum ve reflekslere sahip bir toplumsal tabaka çıkar. Hiçbir tutum ve inançta tutarlı olmadıkları için, kendi iç birliklerini maneviyatını, ancak, sürekli kendilerine bir düşman yaratarak kururlar. Ama her şeyleri gibi, dostlukları da, düşmanlıkları da gelip geçicidir.

Şu soru akla gelebilir: Dünyaya karşı prestij diye bir şey bırakmayan, milli gelirin %40'ını adeta yağmalayan bu lümpen karakterli dinci-faşistleri, Türk tekceli sermayesi neden sırtında taşımaya devam ediyor? Cevabı bilinmiyor: Çünkü şu an, dinci-faşist iktidarı varlık koşulları, tekceli sermayenin varlık koşullarıyla özdeşdir. Uzun iç savaş ve devrim, tekceli sermayenin toplum üzerindeki hakimiyet kapasitesini eritti. Halkın devrimci iktidarı ile kendileri arasındaki son barikat, işte bu lümpen karakterli sermaye güruhudur. Bu güruhum, karşı-devrim saflarında kavga verip kan dökmeye aday lümpen toplulukları çevresine toplayabilme yeteneği hala var. Karşı-devrimin diğer toplumsal tabanlarının hali ise gerçekten perişan.

"Milliyetçi-muhafazakar" diye tanımlanagelen karşı-devrimci tabana, yaygınlık ve meşruiyet kazandıran sosyal ilişkiler, öteden beri bozulup dağılma eğilimindedir. Bu partilerin oy deposu olan kırsal nüfus ve üretim alanları köktü, yüzlerce yıllık iş kapalı, geleneksel kültürel yapıyı da yanında götürdü. Aynı geleneksel ilişkiler, yakın zamana dek, büyük kentlerin uzak köşelerine taşınır korunabilirdi. İstanbul'da Sultanbeyli, Ankara'da Sincan, karşı-devrimin dinci-faşist militan yetiştiren havzalarıydı. Ama Sultanbeyli Başakşehir'e, Sincan ise Çukurambar'a taşındı. Sonradan görmelerle dolu bu semtlerde yaşanan yozlaşmış hayata dair pek çok şehir dedikodusu türedi. Militanlığı yerini yoz bir konformizm aldı. Son militanlık kırılmaları, lüks cipleriyle oluşturdukları konvoylarda linç naraları atarak harcadılar. Fakat, havalarda uçan taşların, canlarından çok sevindikleri lüks ciplerinin boyasını çizibildiğini öğrendiklerinde, meydanları tümünden lümpen çetelere, suç örgütlerine, emekli özel harekatçılara bırakıp, yoz alemlerine geri döndüler.

Gerçek güce değil ama şatafatlı güç gösterilerine dayanan bir yürütmeye erki, devrimci ayaklanmalar karşısında en dayanıksız iktidar tipidir. Dinci-faşizmin zincirlerinden boşalmış baskısı karşısında, adeta bir zemberek gibi kurulan devrimci yığınlardaki gerilim, uzak geçmişte İran Şah'ını, yakın zamanda Tunus ve Mısır diktatörlerini deviren ayaklanmayı kaçınılmaz kılıyor.

Devrimci yığınların ilk ciddi kalkışması, dinci-faşist iktidarı, bozgun halinde kaçmaya zorlayacaktır. Fakat, şunu aklımızdan çıkarmayalım. Bu atılımı yarı yolda bırakacak her türlü ara-yol ve uzlaşma girişimi, dinci-faşist iktidara, bugün sahip olmadığı bir güç kazandırır. "AKP'ye geri adım attırma" hayalini pazarlayanlar, devrime en büyük kötülüğü yapıyorlar.

Rimaks Tekstil İşçileri Kazandı

Rimaks Tekstil'in Tuzla'da bulunan fabrikasında kapatılacağı gerekçesiyle 3 Mart günü 400 işçi işten çıkarılmıştı. Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası üyesi olan işçiler 21 Mart günü, işten atılmaları, tazminatlarının eksik ödenmesi ve sendikaların işçilerin durumuna sessiz kalmasını protesto etmek üzere fabrika önünde eylem gerçekleştirdi.

İşçiler 30 Mart günü yaptıkları yazılı bir açıklama ile, eksik ödenen tazminatlarının yatırıldığını belirtti. Yaptıkları açıklamada işçiler, "Patronun, yasal haklarımızı gasp etmesine, Sarı Sendikacılığa karşı mücadele eden biz Rimaks Tekstil işçileri mücadele ederek kazandık. DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikasının bizlere sahip çıkması eksik ödenen ihbar ve kadem tazminatları biz işçilerin hesaplarına yatırıldı.

Rimaks Tekstil, İstanbul Tuzla'da bulunan fabrikasını kapatma kararı almış, 400 işçi de 3 Mart tarihi itibarı ile işten çıkarılmıştı. İşyerinde bizler Türk-İş üyesi Teksif Sendikası üyeleriyiz. Ancak Teksif

gerek işten çıkarılma sürecinde gerekse yapmış olduğu toplu iş sözleşmesi ile sarı sendikacılık örneği vererek, işverenle işbirliği içerisinde yasal haklarımızı da ortadan kaldırmaya yönelmiştir. Tazminatlarımız yasalara uygun hesaplanmamış hepimize eksik ödenmiştir. Sözleşmede yemek parası tazminat hesabımıza 0,59 TL (59 Kuruş) olarak yer almaktadır.

Nakliyat İş Sendikasının bizlere sahip çıkmasıyla 18 Mart 2017 tarihinde 100 işçi arkadaşımızla Tuzla'da fabrika önünde kitlesel bir yürüyüş ve basın açıklaması yaptık. O sıra 4 arkadaşımız fabrika genel müdür yardımcısı ile bir görüşme yapmıştır. Genel Müdür yardımcısı eksik hesaplanan kadem ve ihbar tazminatlarını ödeneceğini ayrıca görüşme sürecinde olan toplu iş sözleşmesine göre de farklarını ödeyeceğini sözümlü vermiştir.

Geçtiğimiz günlerde tüm arkadaşlarımıza eksik ödenen kadem ve ihbar tazminatı banka hesaplarına yatırıldı. Önümüzdeki günlerde görüşme sürecinde olan toplu iş sözleşmesi imzalandığında yeni sözleşme üzerinden tazminat farkları ile ücret farklarını da alacağız" dedi.

BİR EŞİK AŞILDI

Setenay Berdan

Newroz kalabalıkları, bunu kırıp yolu açan 8 Mart'ın cesur kadınlarına cevap verdiler. Onları tamamladılar. Uzun iç savaşta kritik bir eşik daha aşıldı. Bu durumu bir süre için geri çekilen kitle hareketinin geri dönüşünden ibaret saymak eksik kalır. Devrimci kitleler, çekildikleri yerlerden, şimdi bambaşka bir ruh haliyle, kararlılık ve bilinçle geri dönüyorlar. Her şeyin yeniden, 10 Ekim Ankara Katliamı öncesine döneceğini sananlar fena halde yanılıyorlar. Kabuk değiştiren devrim, en sancılı aşamasını geride bıraktı.

10 Ekim'de başlayıp Cizre, Sur kent savaşları sonrasında iyice belirginleşen, kitlelerin eylemini erteleme tutumuna dair çokça söz edildi. "Halk bombalardan korkuyor" diyen ham kafalara inat; bizler hep, devrimci yığınların uzun iç savaşta açılan son derece kanlı dönemi hissettiklerini, bunun üstesinden gelebilmek için ihtiyaç duyulan bilinç ve mücadele perspektifini, uzlaşmacı parlamentaristlerden ve direniş, savunma çizgisini aşamayan oportünistlerden duymayınca, geri çekilip en uygun zamanı kolladıklarını söyleyebildik. Ve şimdi olanlara bakın. Hiç kimse, devrimci yığınların ortasında bir daha bomba patlamayacağı garantisini vermedi, veremezdi. Aksine, karşı-devrim, her kademedem, Saray'dan tutun da en sefil rezil çetelerine varıncaya kadar sürekli kanlı ve silahlı tehditler savuruyorlar. Tüm bunlara rağmen ateşler üzerinde yürümeye kararlı bir kitle hareketi, Mart'tan itibaren başlamıştır. Onur ve cesaretle taçlanmış bir özgüven (kesinlikle, bu özgüvenin doğmasında karşı-devrimin tehditlerine pabuç bırakmayıp, kendiliğinden silahlanmanın etkisi göz ardı edilemez); yalnızca öfke birikimiyle değil ama, hasmının güçsüzlüğünü ve devrimin gücünü hesap eden yüksek bir bilinç, gözleriyle cehennemi görüp yaşamış olanlara özgü bu ölüm karşısındaki kayıtsızlık; yıkım ve dayanılmaz bir yoksulluk ortasında yerşeren mülksüzlere ait bir inisiyatif. İşte Kürt halkının kitlesel hareketi, geri çekildiği yeraltından, bu donanımla yüzeye çıktı. Cizre, Geve, Van, Amed meydanlarını en çok kadınlar ve gençler doldurdu. Bir devrimin en kararlı kesimini görmek isteyenler, kadınlara ve gençlere baksınlar.

Kürt halkı, yeni bir dönemde ihtiyaç duyduğu bilinç ve mücadele perspektifini kendi öncülerinden öğrenemedi halen. Ne uzlaşmacılar parlamentoyu terk edebildiler, ne de "AKP"yi geriletip masaya oturtmak" hedefinden vazgeçildi. Amed-Botan'ın devrimci yoksul halk kitlelerini uzun süre eylemsizliğe sürükleyen nedenler tam da bunlardı. Ancak halk, inisiyatifini ele alacak birikimi yeterince sağladı ve en uygun zamanda devasa gücünü sergiledi. Zaman uygundur; hasımları, yani dinci faşizm siyasi açıdan en zayıf dönemini yaşıyor. Onbeş yıllık iktidarın tartışmasız en önemli dayanağı olan Avrupa ve ABD'yle ilişkiler, hiç olmadığı denli bozuk. Rakka-Membiç hattında yaşananlar ortada. Rus generalin Afrin'de çektiği Newroz halayı, birçok şeyi anlatmaya yeter. Almanya leopar tanklarına ambargo koydu. RTE, şu dönem hiçbir Avrupa ülkesine giremeyecek pozisyonda. İktidarın en önemli destekçilerini şimdi dinci faşizmi, adeta devrim belasıyla baş başa bırakıyorlar. Bu durum, emperyalizmle işbirliği içinde ayakta kalabilen karşı-devrim cephesini parçalıyor. AKP, kitlelerdeki erimeyi durduramıyor. MHP, uğradığı muazzam kan kaybını Saray'a bağlı serumla giderme telaşında. En son Hollanda-Almanya ile girişilen ağır dalaşına gördük, portakal bıçaklayan birkaç et kafalı dışında karşı-devrim kitlesel tabanını hareketi geçiremiyor.

Hasmının düştüğü bu sefil durum karşısında devrimci kitleler hemen kendi gücünü sergileyerek, karşı-devrim saflarındaki moral kırıntılarını da yok etmek için meydanlara akın etmeseydi eğer, bu yüksek devrimci bilinç ve uyanıklığa tanıklık etmeseydik, bir kez daha, yeni bir ayaklanmanın zaferi kazanacağına dair güvence vermek zor olurdu. Adeta, büyük bir meydan savaşı için güçlerini toplamış iki ordunun, karşılıklı taktiksel manevralarını izliyoruz. Elbette, aynadaki kendi görüntüsünü kitle sanıp öncülük pozunu verenlerin, gerçek yığınların böyleleri taktik ustalık sergileyeceklerine inanmalarını beklemiyoruz.

Newroz'la birlikte yeniden parlayan Kürt halkının kitlesel hareketi, karakter sağlamlığı ve devrimci uyanıklığı ile, proleter özellikler kazanıyor. Nasıl olmasın? Kent savaşları, halkın üzerindeki küçük burjuva siyasal hegemonyayı önemli ölçüde kırdı. Bunu biz HDP'ye karşı takımlan eleştirel tutumlarda görüyoruz. Yıkılan kentler, küçük burjuvaziyi ekonomik yönden çökertti ve sosyal etkisini sıfırladı. Bunu tam aksine, yıkımın ortasında en yoksullar, mülksüzler artık insanlık dışı hale gelmiş koşullara insan üstü bir sabırla göğüs gerdiler, şikayetsiz ve sessiz. Sessizlikleri, bu proleter kitlelerin yer altı sığınağı oldu. Tüm mülkiyet ilişkilerinden, konformizmden, yasalardan azade, bu yer altı sığınağında ancak böyle bir ortamda yoksul halk kitleleri kendi inisiyatiflerini kirabilir, harekete hakim bir pozisyon kazandırabilirlerdi. Onlar, parlamentarizme adanmış önceki süreçte bu inisiyatifini kaptırmazlardı; yasal süreçler ancak yasal titri olanları ön plana çıkarıyordu. Kentleri yerle bir eden enkazın altında yalnızca mülksüzlerin inisiyatifini yeşerebilir. Hayat bu denli darma-dağın, ölüm bu denli köşe başlarında gezinirken, sessizliğin yer altı sığınaklarında yeşeren yeni umutları, yeni bilinç, cesaret, onur ve özgüven, Newroz'la birlikte tomurcuklarını patlatıverdi.

Kitlelerdeki taktik bilgeliği görmek mi istiyorsunuz, bir de şuna bakın; Kür halkı ateşler üstünde yürüyen cesaret dolu dev gövdesiyle meydanları doldurdu, fakat Newroz'u topyekun serhildana dönüştürmedi. Tereddüt gösterdiğinden veya cesaret edemediğinden mi? Hayır. Bu halk, Türkiye'nin emekçi sınıflarıyla birleşik bir ayaklanmada buluşmadan zaferi kazanamayacağını pekala biliyor. Kürt halkı, Newroz'da gücünü sergileyerek, bir anlamda Türkiye'nin emekçi sınıflarına "Biz hazırız" mesajı vermiş oldu. 8 Mart'ın açtığı ileri atılım rotası, Newroz'la birlikte derinleşti, bir tesadüf ya da gelip geçici bir rüzgar olmadığını kanıtladı. Şimdi artık, referandum süreci ilerledikçe, bir ayaklanmanın tüm koşullarının oluştuğuna dair çok daha sağlam kanıtlara sahibiz.

Bombaların karşılıklı düellosundan sonra, devrimci kitle hareketi geri döndü, yeni ve zor bir eşik aşıldı, ama eskiyi tekrar için değil: Sonuna kadar giderek iktidarı zor yoluyla fethetmeye aday bir kitle hareketi bu. Geçmiş Newrozların ve Gezi'nin uçsuz bucaksız kalabalıklarından daha az belki, ancak çok daha kararlı ve cesur, çok daha proleter. Kendine dar gelen "direniş, müzakere" gömleğini yırtan devrim, kabuğunu değiştiriyor. İstanbul Newroz'unda gördüğümüz gibi, leninist şiarları, bütün diktatörlerin odak noktası haline getiriyor.

KESK'li Kadınlardan

Kadın Tutsaklarla Dayanışma Eylemi

KESK İstanbul Kadın Meclisi, kadın tutsaklara yönelik hak ihlallerinin son bulması talebiyle 1 Nisan günü Bakırköy Kadın Hapishanesi önünde basın açıklaması yaptı.

KESK üyesi kadınlar adına konuşan Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Kadın Sekreteri Ayşe Panuş, OHAL ile birlikte başta

kadınlar olmak üzere tüm toplumun tutsak edilmiş olduğunu belirtti. OHAL karar-nameleri ile binlerce kamu emek-

çisinin ihraç edildiğini de vurgulayan Panuş, kadın emekçilerin kamusal alandan dışlandığını ve binlerce kadın emekçinin ihraç edildiğini söyledi.

OHAL uygulamalarıyla birlikte faşist uygulamaların ve kadınlara yönelik şiddetin arttığına dikkat çeken Panuş, 2017 Ocak ve Şubat ayında erkekler tarafından 53 kadının öldürüldüğünü; yine aynı zaman diliminde 13 kadının tecavüze uğradığı, 17 kadının taciz edildiği, 48 kız çocuğunun cinsel istismara maruz kaldığını ve 51 kadına da şiddet uygulandığını hatırlattı ve bu verilerin erkek egemen sistemin ve tek adamlığın yansıması olduğunu belirtti.

Tüm bu baskılara karşı kadınların son çare olarak bedenlerini açığa yatırdığını söyleyen Panuş Ankara'da ihraç edilen akademisyen Nuriye Gülmen'in ve hapishanelerdeki açlık grevindeki tutsakların hayatı tehlikesi bulunduğu da vurgu yaparak "Kadın tutuklulara çıplak arama yapılmakta, keyfi disiplin cezaları ile süngerli hücre, görüş, iletişim, sohbet, telefon, sosyal alana çıkamama gibi bir dizi yasaklarla kadın tutuklu ve hükümlülerin hakları sistematik olarak gasp edilmektedir" dedi.

Uygulanan tecrit ve sürgünler karşısında kadın tutuklu ve hükümlülerin, bu koşulların değişmesi, tüm tutuklular için uygulanan tecrit koşullarına son verilmesi talebiyle açlık grevinde olduklarını söyleyen Panuş, bir kısım tutsağın süresiz, bir kısmının ise dönüşümlü olarak açlık grevini sürdürmekte olduğunu anlattı.

Kadın tutukluların taleplerine ses verilmesi gerektiğini belirten Panuş, "Öncelikle onurlu bir yaşam hakkı için koşulların düzenlenmesi gerekiyor. Bir an önce açlık grevindeki kadınların taleplerinin yerine getirilmesi gerektiğini vurguluyor: açlık grevindeki kadınların yanında olduğumuzu belirtiyoruz" dedi.

Oğlunun Cenazesini İsteyen Babaya Ceza

Dersim merkez ve Hozat ilçesi arasındaki Çet Deresi'ne yönelik 7 Kasım 2016 tarihinde yapılan hava bombardımanında yaşamını yitiren 11 DHKC'linin cenazesi hala ailelerine verilmiyor.

Bombardımanda yaşamını yitiren Murat Gün'ün babası Kemal Gün'ün başlattığı süresiz açlık grevi 38'inci gününde Dersim'deki Seyid Rıza Meydanı'nda devam ederken, baba Gün'e "Kabahatler Kanunu" gerekçesiyle eylem yaptığı her gün için 227'er TL para cezası kesildi.

Kemal Gün, "38 gündür açlık orucundayız. Daha da bir bilgi alamadık. Biz de avukatlarımızı bekliyoruz. Yeni bir dilekçe ile savcılığa başvuracağız. Günlük 227 TL her gün için ceza kesiyorlar. Onların hakları varsa bizim de haklarımız var. Hem çocuklarımızı katledip bir de çocuklarımızı vermedikleri için ceza kesiyorlar. Kanunda, hukukta, insanlıkta, dünya devletlerinde bu var ise evet diyelim. Ama bu cezayı kesmeye de hakları yoktur. Çocuklarımızın cenazelerini, tek bir kemik dahi olsa bize versinler biz de gidelim. Madem direnişimizden korkuyorlar ve kamuoyuna ulaşmasından korkuyorlarsa cenazemizi versinler, gidelim. Bu kadar" dedi.

"Devrimci Tutsaklar Teslim Alınamayacak"

Zindanlarla Dayanışma İnisiyatifi ve HDK, hapishanelerde 52 gündür sürmekte olan açlık grevlerine ilişkin 7 Nisan günü Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi önünde basın açıklaması yaparak kamuoyuna tutsakların taleplerinin sahiplenilmesi ve destek olunması çağrısı yaptı.

Bakırköy Cezaevi önünde saat 12.00'de "Zindanlar Direnişte Açlık Grevine Ses Ver Ölümler Olmasın" pankartı açıldı, Figen Yüksekdağ ve Selahattin Demirtaş ile Miraz bebeğin fotoğrafları taşındı.

Eyleme, HDK Eş Sözcüleri, HDP'li yöneticiler ve milletvekilleri, çeşitli siyasetçiler katıldılar.

HDK Yürütme Kurulu üyesi Sevtap Akdağ, siyasi tutsakların hapishanelerde 52 gündür açlık grevinde olduklarını ve sağlık durumları kötüleşirken, bir çok hak gasbının da artarak devam ettiğini belirterek, tutsaklarla dayanışma için bir araya geldiklerini belirtti.

HDK Eş Sözcüsü Gülistan Kılıç Koçyiğit, Bakırköy Hapishanesi önünde defalarca eylem yaptıklarını ve hepsinin de Adalet Bakanlığı ve devletin uyguladığı hak ihlallerine ilişkin olduğunu hatırlattı. Açlık grevinin 52. gününde olduğunu belirten Koçyiğit, tutsakların sesini yükseltmek için mücadele ettiklerini vurguladı.

Hükümetin hapishanelerde uygulanmakta olan hak gasplarına bir an önce son vermesi gerektiğini ifade eden Koçyiğit, Adalet Bakanlığı'nın açlık grevindeki tutsakların taleplerine derhal cevap vermesini istedi.

Siyasi ortamın yoğunlaştığı her dönemde devletin hapishanedeki tutsaklara kabul edilemez koşullar dayattığına değinen HDK Eş Sözcüsü Onur Hamzaoglu, tutsak dahi olsa insanların en temel haklarının karşılanması gerektiğini belirtti. Devletin kendi eliyle tutsakların haklarını engellediğini vurgulayan Hamzaoglu, "Dostlarımız, yoldaşlarımız bedenlerini araç haline getirerek kamuoyuna duyurmaya çalışıyorlar" dedi.

HDP İstanbul Milletvekili Hüda Kaya ise iktidarın açıklamalarını eleştirdi. İdlib'e yönelik gerçekleşen kimyasal saldırıyı hatırlatan Kaya, "İnanılmaz dramlar varken, katliamlar varken, infazlar varken, hapishanelerin durumu ülke gerçekliğiyle İdlib saldırısına ilişkin, 'yaşam hakkı kutsaldır' dedi" dedi. Hükümetin açlık grevlerine dair sessiz kaldığını, İdlib saldırısına ilişkin konuşmasını trajikomik olduğunu söyleyen Kaya, "Yaşamı katleden bu politikalara rağmen her türlü acı ve sıkıntıya rağmen hem zindanlardaki hem açık hava hapishanesine dönen ülkemizin insanların yaşam hakkına sahip çıkacağız ve mücadele edeceğiz" dedi.

TDİ Dönem Sözcüsü Gülsef Kaya da açlık grevindeki tutsakları selamladıklarını belirterek, bu süreçte sessiz kalmayacaklarını söyledi. Kaya, "Biliyoruz ki yaşananlar devlet aklının bir ürünüdür ve tarihte ilk değildir. Bu direnişler devam edecek. Devrimci tutsaklar teslim alınmamıştır, alınmayacaktır. Onların sesi olmak için buradayız" dedi.

Çeşitli konuşmaların ardından eylem, tutsaklarla dayanışma sloganları ve zılgıtlarla sona erdi.

Newroz'da Polis İnfazı

Amed'de 1 milyon insanın katıldığı Newroz kutlamaları, polisin sık sık yaptığı provokasyonlara da sahne oldu. Bunlardan biri de, bir gencin "elinde bıçak olduğu" gerekçesi ile katledilmesiydi. Olayın ayrıntıları geç saatte netleşti.

Kemal Kurkut İnönü Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Bölümü öğrencisi idi. Yüzbinlerce genç gibi o da Newroz'a katılmak için Amed'e gelmişti. Newroz alanına girişte polis tarafından infaz edildi, "canlı bomba şüphesi" denildi.

Muhabirlerin çektiği fotoğraflar, "Çantamda bomba var hepinizi öldürecekim" diyerek elindeki bıçakla alana koştuğu için canlı bomba olma ihtimali değerlendirildiğinden müdahale edilmiştir" diyen valiliği yalanlar nitelikte idi.

DİHA muhabirlerinin çektiği fotoğraflara göre Kemal Kurkut, Newroz Parkı'nın Evrim Alataş Caddesi üzerindeki polis kontrol noktasında yarı çıplak vaziyette kontrol noktasında polislerle tartıştı. Daha sonra noktayı geçerek alana gitmeye başladı. Bu esnada polis Kemal Kurkut'u silahla vurdu. Yarasını tutarak yaklaşık 10-15 metre koşan Kurkut, TOMA aracının arkasında yolun kenarında yere yığıldı. Yaklaşık 10 dakika sonra gelen ambulansla hastaneye kaldırılan Kurkut yaşamını yitirdi.

Olay yerindeki gazetecilerin fotoğraf makinelerini kontrol eden polis ise, makinelerdeki kartlara format attırdı, görüntüleri imha etti.

Kurtarılabilen fotoğraflarda ise, Kurkut arama noktasında üstü çıplak bir şekilde sağ eliyle bıçağı göğsüne dayamış şekilde görülüyor. Hemen yanı başında 4 polis bulunuyor, arkasında ise yaklaşık 4 metre uzakta genç bir polis silahını doğrultmuş bekliyor. Daha sonra sağ elinde bıçak, sol elinde ise yarım litrelik su şişesi bulunan genç koşmaya başlıyor ve o esnada gençle tartışan polisler arasında bulunan bir polis belindeki silahı çıkarıyor. Daha önce arkadan silah doğrultan genç bir polis ve yanındaki diğer bir polis havaya ateş açıyor. Ancak başka bir polis ise silahını çekerek, arkadan ateş ediyor.

Gencin vurulma anı yüzüne yansıyor ve bir süre elindeki su şişesini de bıçağın bulunduğu eline alarak sol eliyle yarasını tutup bir süre daha koşuyor. Daha sonra yolun kenarında yere yığılıyor. Ambulans gelene kadar da yaşayan gencin daha sonra yaşamını yitirdiği belirtiliyor.

Kemal Kurkut'un cenazesi defnedilmek üzere aile tarafından Malatya Adli Tıp Kurumu'ndan teslim alındı, 22 Mart günü Malatya Batakgazi'de defnedildi.

AKP'li belediye, Kemal Kurkut'un cenazesinin yıkanmaması için morgen suyunu kesti. Mezarlıkta yer ve cenaze aracı hizmeti verilmedi. Aile cenazeyi kendi imkanlarıyla yıkadı. Cenaze daha sonra morg önünde bulunan bir kişinin minibüsüne alınarak Topbaş Mezarlığı'na getirildi. Kurkut'un cenazesi, ağıt ve gözyaşları arasında toprağa verildi.

Kemal Kurkut'un ölümü ile ilgili önce yayın yasağı getirilirken, 2 hafta sonra da ölümlüyle ilgili açılan soruşturma dosyasına gizlilik kararı getirildi...

Newroz günü katledilen bu genç öğrenci ile ilgili ölümünü haber yapmak da yasak, neden öldüğünü araştırıp öğrenmek de yasak...

Antep'te Newroz Kutlandı

Antep Newroz Tertip Komitesinin "Mutlaka Kazanacağız" şiarıyla, tur otobüsleri park alanına yaptığı çağrı ile binlerce kişi alanı doldurdu.

Newroz açılış konuşması ile başladı. Açılış konuşmasını yapan HDP PM üyesi Mehmet

Karayılan, "2017 Newroz'u Ortadoğu halklarının miladıdır." dedi. Ardından Figen Yüksekdağ ve Selahaddin Demirtaş'ın mektubu okundu. Daha sonra HDP Antep milletvekili Mahmut Toğrul, 7 Haziran'dan bu yana halkın çok acılar çektiğini söyledi ve referandum da hayır'a dikkat çeken Toğrul, Newroz'u kutlayarak konuşmasını sonlandırdı. Toğrul'un konuşmasından sonra tutuklu olan Antep il eşbaşkanı Güler Erat ve Erkan Şahin'in mesajları okundu.

Tüm engellemelere rağmen kutlanan Dilok Newroz'unda, ateş yakmak için odun ve diğer malzemeler alınmadığı için Newroz ateşi yakılmadı. Aynı zamanda, Newroz alanında su ve simit gibi yiyecek, içeceklerin satışı da yasaklandı.

Çoşkuyla bir şekilde kutlanan Newroz'da "Biji Newroz", "Biji Serok Apo", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atıldı.

Son olarak, Koma Siya Jin ve Rukun Yılmaz'ın seslendirdiği şarkılar ile halaylar çekildi ve etkinlik sloganlarla son buldu.

NEWROZ PİROZ BE

BIJİ NEWROZ

YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği / Antep

İzmir'de Newroz

Tüm Coşkusıyla Kutlandı

Polisin çok sıkı güvenlik önlemi aldığı İzmir'de Newroz tüm coşkuyla kutlandı.

Her köşe başında GBT yapan, üst arayan, çanta araması yapıp bayrakları flamları kontrol eden polis, bütün bu yaptıklarına rağmen kitleyi engelleyemedi. İzmir'de binlerce insan Newroz'u kutladı.

Newroz alanına gazete, kitap, defter, kalem ve sarı kırmızı yeşil renkleri barındıran her türlü kıyafetin girişi yasaktı. Polis arama noktasının girişinde kitleden topladıkları ile yığılmakla yetindi.

Mücadele Birliği Okurları, Newroz'da "Barış İçin Devrim, Devrim İçin Savaş", "Şimdi Devrim Zamanı" yazılı dövizler taşıdı.

İlkay Akkaya'nın sahne aldığı Newroz kutlamaları boyunca toplamda 30 kişi gözaltına alındı. Öğleden sonra Gündoğdu Meydanı'ndaki miting bittikten sonra İzmirli Newroz kutlamalarını mahallelere taşıdı.

Çiğli Güzeltepe Mahallesi'nde Uğur Mumcu Parkı'nda toplanan kitleye bir süre sonra polis müdahale etti. Polisin uyarısı ardından alandan ayrılan kitle mahallenin farklı noktalarında ateşlerini yakıp sloganlarını attılar. Alandan ayrıldıktan sonra 8 farklı noktada ateş yakıp Newroz'u kutlayan mahalleli "Newroz Piroz Be" sloganları ile dağıldı.

Mücadele Birliği İzmir

Pheaton, İsa, Havva Ana, Roboski, Yaşam ve Sanat

Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde yapılan Marksist Kadın Akademisi'nde kadınlar olarak gittikçe daha heyecanlı ve keyifle yaşadığımız Sanat Kavramları dersinin dördüncü haftasında, 24 Mart Cuma günü, Lütfiye Bozdağ farklı dönemlerden sanatçıların resimlerden örneklerle resimler üzerinden sanat kavramlarını ele aldı.

Kadınlar olarak Barok dönem ve Rönesans döneminden tablolar üzerinden sanat kavramlarını öğrenirken, o dönem toplumsal yaşamı düşünce dünyasını da kavramaya çalıştık.

Lütfiye Bozdağ Sanat Kavramlarını anlatırken sanat eserlerinin yapıldığı dönemin toplumsal yaşamına, düşünce dünyasına, üretim ilişkilerine de değinmeye çalışarak sanatın yaşamla bağlarını kurmamızı sağlıyor. Kimi zaman sorularımız cevaplarla teorik olarak "kavramı işleme" durumunun dışına doğru yolculuğa da neden oluyor.

Lütfiye hocamızı keyifle dinlerken, çok beğendiğimiz, tadımızı kaçıran konular, "Ama"larımız, şaşkınlıklarımız, itirazlarımız hatta isyanlarımız da oluyor...

Bu derste resim sanatındaki kavramlarını Leonardo Da Vinci'nin Sanat Maria Della Grozia Manastırı'nda Son Akşam Yemeği" ve Peter Paul

Rubens'in "Pheaton'un Düşüşü" adlı tabloları üzerinden Lütfiye Bozdağ'ın anlattıklarını dinlerken sorularla da resmin yapıldığı dönem de kavramaya, sanat ve yaşamın bağına kurmaya çalışıyoruz.

Tam bu dünyaların içinde dolaşıp kaybolmaya, belki de kaybolmamaya başlamışken karşımıza çıkan fotoğraf bizim coşku ve sevinçli bir "Aaa! Havva Ana!" dememize neden oldu.

Evet! Nihayet bildiğimiz bir döneme gelmiştik ve karşımızda Fırtına Vadisi'ne yapılmak istenen HES'e karşı verilen mücadelede "Kimdir devlet?!" diyerek meydan okuyan, bu mücadelenin simgesi olan bir kadın Rabia Özcan (Havva Ana) vardı.

İşte şimdi sanat ve yaşamın bağına daha iyi kavrayabilecektik.

Lütfiye Bozdağ, bu resme ilişkin o dönemde kaleme aldığı bir yazıyı da okuyarak fotoğraf üzerinden sanat kavramlarını anlatmaya başladı. Havva Ana'nın elindeki değneği, üzerindeki kırmızı kazağı, arkadaki jandarmalar, onların kumlanmış, duruş ve görünüm biçimi ve temsil ettikleri ne kadar da bizim dünyamızın içindendi...

Evet, bu fotoğraf bir sanat eseriymiş bizim dünyamızdan, bizim coğrafyamızdan, biz kadınların devrimci dünyasından. Yaşamımızın ta

İçinden...

Bizler fotoğrafa bakarken Lütfiye Bozdağ bizim aklımızdakileri, düşündüklerimiz ve hissettiklerimizi anlatıyordu. Burada ders biraz da süreç ve sanat üzerine konuşmalara doğru evrildi..

Bize kalsa böyle gidecek bu ders ama Sanat Kavramlarını öğrenmeye devam etmek gerek... Lütfiye hocamızı konuyu toparlayıp yine derse döndürüyor. Şimdi sırada ne var acaba? Yine Barok ya da Rönesans döneminin dünyasında mı dolaşacağız?

Bu kez karşımıza Serpil Odabaşı'nın tabloları çıkıyor. Ve yine çok iyi bildiğimiz bir süreç... Roboski Katliamı... Lütfiye Bozdağ, tablolarla ilgili sanatçıya yönelttiği sorulardan oluşan bir röportajını bize aktararak tablolar üzerinden sanat kavramlarını işliyor...

"Sanatçı yaşadığı coğrafyadan, toplumdan kopuk ondan ayrı olamaz" diyor Bozdağ... Tablolar üzerinden sanat kavramlarını öğrenirken Roboski Katliamı tazeleniyor zihnimizde... Yüzlerimize sözleriniz de yansıyor bu..

Lütfiye Bozdağ ile sanat ve kavramları öğrenirken bir kez daha sanatın yaşamımızı anlatan birer belge olduğunu görüyoruz.

Sanat yaşamın ta içinden doğuyor ve sanat yaşamın tanığı, etkili, vurucu bir aktarımı olarak yerini alıyor insanlığın tarihinde...

"İnsanı İnsan Yapan Vicdanıdır"

Artık inanmadığım bir dinin sembolü olan başörtüsünü çıkarma cesaretini gösterdiğim gün..

Tabii ki artık dini inancımın olmamasının nedenleri var. Aslında daha çocukluk yıllarında başladığım sorgulama lise yıllarında daha da artmıştı. Biliyordum ki bu inancı kendi irademle seçmemiştim. Çocukluktan beri dayatılan bu inanç sistemi artık benim inancım, dinim olmuştu. Bizim karşılaştığımız tüm zorlukların tanrı tarafından bize uygulanan testler, sınavlar olduğunu söylüyorlar. Yani yaşadığımız tüm zorluklar tanrı tarafından uygulanan bir sınavdır. Ne yani 3,5 yaşındaki İrmak bebeğin tecavüz uğrayıp ölmesi bir sınav mı? 20 kişi tarafından tecavüz uğrayıp cinsel organına çivili sopalar sokularak ölene kadar tecavüz edilen kadınlarda mı sınavdan geçiyorlardı. Peki dünyanın pek çok coğrafyasında mesela Afrika'da aklıktan ölen bebekler, çocuklar... Bunlar yaşanırken sınava uğruyorlardı öyle mi? Ve ben bunları sorguladığım zaman aldığım cevaplar "bazı şeyleri sorgulamamak gerekir, düşünmemek gerekir sadece inanmak gerekir" oldu. Ne yazık ki inanmak düşünmekten daha kolay. Neden yanlış olduğunu düşündüğüm bir şeye körü körüne inanayım ki? Bakın barış ve hoşgörü dini İslam ne buyuruyor: "Bir kişi dinden dönerse önce uyarınız, eğer tövbe etmezse onu öldürünüz." Gerçekten de hoşgörülü bir din. Onlardan olmadığımız zaman kan akıtan ve bu kanın barış ve hoşgörü için olduğunu savunan saçmalıklar.

Her dinde olduğu gibi İslam dini de kadını ikinci sınıf görmüştür. Kadını kendisine muhatap dahi almaz. Sadece erkeği dikkate alır ve kadına nasıl muamele etmesi gerektiğini söyler. Bunun için şu ayetlere bakabilirsiniz; Bakara Suresi 222 ve 223'üncü ayetler. Baktığımız zaman İslam'da kadın erkek için bir obje konumundadır. Kadına biçilen rol erkeğin her şekilde hizmet etmektir. Yataкта, ev işlerinde, çocuk bakımında... İslam kadını ikinci sınıf görmekle birlikte bir o kadar da korkar, o yüzden baskı altında tutmak için kıyafetlerini kısıtlar, eve kapatır, miras hakkını azaltır, şahitliği erkeğinkinin yarısına indirir, ama cezaya gelince erkeklerden daha çok ceza alır. Hep bir çelişki? Önceden bazı kapalı birisi olarak hep düşündürdüm, kadınlar olarak başımızı-vücudumuzu hep kapatırız. Vücut hatlarımız belli olmaması için. Neymiş efendim, bizim saçlarımızdan, giydiğimiz kıyafetlerden tahrik oluyorlarmış! Saçımızdan da tahrik oluyorlarsa gebersinler. Ayrıca böyle bir mantık yürütüyorlarsa o zaman bizler de, bir erkeğin saçından sakalından tahrik olalım. Bu mantığın ne kadar saçma olduğunu gördüğüm/andığım zaman gerçekten inancımı kaybetmeye başladım. İnsanlar nasıl mutluydu öyle giyinip yaşamalı. Ahlaklı olmak için bir dine ihtiyaç yoktur.

Nijerya'da 2 yaşında bir çocuk cadı olduğu düşünülüp ailesi tarafından soğaka terk edilmişti. Bölgede gönüllü olarak bulunan Danimarkalı Anja Ringgren Lovén el uzatmıştı. Yardım kampanyası başlatarak çocuğun tüm masraflarını karşılayıp ilgilenmişti. Bu olay beni çok etkilemişti ve düşündürmüştü. Allaha inanıp müslümanım diyen insanlar bunu görmezken... Belli başlı ibadetleri (tabii bunları cennete gitmek amacıyla) yapanlar cennetlikti ama bu kadın Allaha/İslama inanmadığı için cehennemde mi gidecekti. Bize hep İslamiyet mantık dini değiştirdi dediler. Ve bu güzel yalanla milyonlar peşlerinden sürükleldiler. Oysa ki doğada her şey mantık işidir. Sorgulamaya başlamak da aynı zamanda sonuca varmaktır. Evren bilime dayalıdır. Peygamberin ayı ortadan ikiye ayırması, parmaklarından su gelmesi ve bir at ile göğe yükselip tanrı ile konuşması... hepsi safsatadır. Aslıyan bilimdir ve bilimsel olarak bunların imkansız olduğunu biliyoruz. Uzayı ele alalım. Milyonlarca galaksi var ve biz 14 milyar yıldır var olan tanımlanamaz küçük bir gezegende 195000 yıldır yaşıyoruz. Şu an 2017 ve dünyada sadece 7 milyar insan var, bunlardan sadece 1,5 milyarı Müslüman. Şimdi düşünelim, milyarlarca galaksi var, tahmin edemeyeceğimiz kadar çok canlı türü ve 1,5 milyar Müslüman. Yani kendini kandıran, kandırılmaya meyilli olan 1,5 milyar kurgu-hayal yaşayan insan. Umarım artık neden bu inancım olmadığını anlatabilmişimdir.

Ve cesaretimi toparladığım gün... artık kararımı vermişim. Çünkü bir inancım kalmamıştı ve inanmadığım bir dinin sembolünü takmak istemiyordum. Bu zincirlerimi kırmanın zamanı gelmişti ve ben bu durumu herkese tek tek anlatmak istemiyordum. O gün bir düğünümüz vardı. Herkes hazırlanıyordu, tabii ben de. Ama her zamanki gibi değil. Başı açık biri olarak hazırlanıyordum. Eve teyzem geldi, beni gördü ve ben de kararımı teyzeme söyledim. İlk tepkisi şu oldu: el alem senin arkadan ne der? Bizi de mi rezil etmek istiyorsun? Biraz daha düşün. Ama ben zaten mantıklı bir şekilde düşünmüştüm. Ve kararım kesindi. Evdekiler bir daha eve gelme, sen böylesin böylesin gibi söylemlerde bulundu. Neyse düğüne gittik. Benim için bir dönüm noktası olan gün.. İnsanların bana bakışı "sanki kötü yolun insanı olmuş ahlak dışı biriymişim" gibiydi ve bunları sözleriyle, tavırlarıyla, bakışlarıyla belli ediyorlardı. Onların bu baskıcı, kötü, nefret dolu tavırlarını umursamadım. Aksine onlara böyle ne kadar mutlu olduğumu göstermek için halaylara karıştım. Zılgıt çektim. Eve geldim ve hala bir sürü hakaret, kötü sözler... Durum diğer teyzemin kulağına da gitmiş artık benim yanıma gelmesin ondan utanyorum demiş. Düşündüm utanılacak ne yaptım, diye hiçbir şey... Öyle ya da böyle alıyorlar artık. Alışmak zorundalar. Bilmezler ki bir insanı iyi biri yapan, ahlaklı yapan başındaki örtüsü ya da inancı değildir bir insanı insan yapan vicdanıdır.

PRATIĞI ÖRGÜTLEMELİK

Ali Varol Günel

Olayların hızlı akışı içerisinde bugün artık bir çok insan ya tarih yapmak ya da yapılmakta olan kenardan seyretmek seçeneklerinden biriyle karşı karşıya gelmiş bulunuyor. Her şeyin böylesine pratik bir hal aldığı koşullarda öznenin tarihsel rolü, önemli bir ağırlık kazanmış durumda.

Emperyalist-kapitalist sistemin dünyayı bir yıkım savaşının eşğine getirdiğini hepimiz yaşanan olaylarla görüyoruz. Lenin'in yıllar önce yaptığı "eğer sosyalizm kazanamazsa, kapitalist devletler arasındaki barış yalnızca bir ateşkes, bir fasıl, halkları yeniden boğazlamak için bir hazırlık olacaktır" şeklindeki belirleme, bugün pratikte bir kez daha doğrulanmış bulunuyor. Savaş engelleyebilmenin tek yolu burjuva sistemi toplumsal devrimle alaşağı etmektir. İnsanlığın geleceği bütünüyle buna bağlıdır. Ya devrimlerle komünizme doğru gidilecek ve sınıfsız bir dünyada insanlar özgür ve mutlu bir şekilde yaşayacak ya da insanlık kendi elleriyle doğayı ve kendisini yokoluşa sürükleyecektir.

Devrim sorununa artık dünyanın hiçbir yerinde teorik yaklaşma olanağı kalmamıştır. Üzerinde yaşadığımız topraklarda ise bu çok daha böyledir. Karşı-devrimin atmakta olduğu adımlara bakıldığında görülecektir ki, hazırlıklar bir ölüm-kalım savaşına göre yapılmaktadır. Bu savaştan kimin zaferle çıkacağı herkesin pratikte ne yaptığına bağlı olacaktır. Devrim cephesinde pasif bir bekleme tutumu içinde olanların yarın her şeylerini kaybedeceklerine kuşku yoktur. Herkes durumun farkındadır; ama iş pratiğin örgütlenmesine gelince, başkalarından bekleme tutumu ağır basmaktadır. Rutin çalışma alışkanlıkları kolay kolay terk edilememektedir; herkes kendi gündemiyle ilgili bir şeylere angaje olmuş durumda. Fırtınanın ortasında böyle davranmak, gelişmelerin peşinden sürüklenmeyi getirecektir. Oysa şimdi stratejik düşünme zamanı. Doğru zamanda doğru yerde bulunmak, gelişmelere anı anına müdahale etmek ve doğru araçlarla mücadele etmek gerekiyor. Bugün gelişmelerin bir ayaklanmayı mayaladığını görüyorsak o zaman bu ayaklanmaya önderlik edilebilir için pratiği nasıl örgütlememiz gerektiği üzerinde kafa yormalyız. Devrimin gücü sadece devrimcilerin gücüyle ölçülebilecek bir şey değildir. Tarihsel sıçrama anında, yani yeni bir ayaklanmanın başlamasıyla kitlelerin bilincindeki sıçramayı da göreceğiz. Kitlelerin yaratıcı enerjisi kendini ortaya koyduğunda bir ayaklanmanın nasıl bir hamaldan general, bir kaldırım taşından gülle yarattığını da göreceğiz. Tarih, sadece önümüze devasa sorunlar, zorluklar yığıyor, çözümler ve olanaklar da sunuyor. Bugüne kadar ki birikim yarın bir sıçrama anında, bugün öngörmek için hafızamızı ne kadar zorlasak da tahmin edemeyeceğimiz potansiyelleri açığa çıkaracaktır. İş, "kuvveden fiile çıktığında" bugünkü verili durumu kat kat aşan bir bilinç ve eylemle karşılaşacağız. Bugünün karamsarlarını bile diriltecek bir süreçtir bu. Devrim, bütün rutinlerin ve ezberlerin bozulması anlamına gelecektir. Ve pratiği kim örgütlerse devrime de o önderlik edecektir, buna şüphe yok.

Ekim Devrimi sırasında yığınlar Bolşevikleri niye izledi? Çünkü tarihin düğüm noktalarını en iyi onlar tespit ettiler, doğru analizler yaptılar ve analiz yapmakla kalmayıp pratiği o yönde değiştirmek için iradi müdahalede bulundular; yani denizi kendi dümen sularında sürüklediler. Yıllardır süren özverili örgütlenme çalışmalarının karşılığını pratikte yığınların önüne geçerek pratik önderliğe dönüştürdüler. Bunun için kapitalist sistemle işçi sınıfı ve emekçiler arasında varolan her türlü çelişkinden ustaca yararlanmayı bildiler, genel doğruları tekrarlayıp durmak yerine somut durumun somut tahlilini yaparak pratiği örgütlemeye giriştiler. Onlar adeta yıllar önce Marx ve Engels'in Alman İdeolojisi'nde yazdıklarını kendilerine rehber edinmişlerdi. "Yığın içinde bu komünist bilincin yaratılması için ve yine bu işin kendisinin de iyi bir sonucu götürülebilmesi için insanların yığınsal bir değişikliğe uğraması zorunlu olarak kendini ortaya koyar; böyle bir biçim değişikliği ise, ancak pratikteki bir hareketle, bir devrimle yapılabilir; bu devrim, demek ki sadece egemen sınıf devriminin tek yolu olduğu için zorunlu kalmamıştır; ötekini deviren sınıfa, eski sistemin kendisine bulandırdığı pislikleri süpürmek ve toplumu yeni temeller üzerinde kurmaya elverişli hale gelmek olanağını ancak bir devrim vereceği için de zorunlu olmuştur" (Sol Yay. sf 70).

Şimdi bu kadar zorunlu ve hayati bir hale gelmiş olan devrimi pratikte nasıl örgütleyeceğimiz sorusuyla karşı karşıyayız. "Nasıl yapmalı?" sorusunun karşılığını kitaplarda bulmak mümkün değil. Daha önce yaşanmış devrim deneyimleri de bize ancak bir yere kadar yol gösterebilir. Belli ki, bu sorunun cevabını düşünerek değil pratikte girilerek bulacağız. Örgütlenmenin araç ve yöntemlerini, mücadelenin araç ve yöntemlerini pratiğin içerisinde bulacağız. Zamanın hızla daraldığı bir süreçteyiz; milyonlarca insanın harekete geçmek için bir kalk borusu beklediği bir ortamda bunun nereden ve nasıl gelebileceği üzerine kafa yormak ve o ana pratik olarak hazırlanmak yaşamsal önemdedir.

Devrim, somut olduğuna ve pratik bir hal aldığına göre, devrime önderlik iddiasındaki herkes, buna uygun davranmak zorundadır. Şimdi "pratikte ileriye doğru atılan her bir adım onlarca programa bedeldir". Bulduğumuz her ortamda, her zaman üzerinde yoğunlaşmamız gereken ana konu budur. Büyük düşünerek, düşündüklerimizi beklemeden pratiğe geçerek, gelişen süreci karşılayabilecek düzeye ulaşabiliriz. Herkesin baktığı yerde olabilmek için pratiği devrimci bir şekilde örgütlememiz yeterli olacaktır.

EKVADOR'DA DEVLET BAŞKANI "LENİN"

Latinlerde karşı-devrimin saldırıları devam ediyor. Sırada Ekvador var. 2 Nisan Pazar günü yapılan seçimler de taraflardan muhafazakar aday Guillermo Lasso seçimi kaybedince "hile var" diyerek taraftarlarını sokağa döktü.

Devlet başkanlığı seçimlerinde %51,12 oy alan solcu aday Lenin Moreno kazanınca, Lasso seçimlerde hile yapıldığını öne sürerek oyların yeniden sayılmasını istedi, kendisini destekleyenlere "barışçıl biçimde sokaklara çıkarak seçim sonucunu protesto etmeleri" çağrısı yaptı.

Başkent Quito ve Guayaquil'de seçim

konseysi ofisleri önünde toplanan yüzlerce Lasso destekçisi, Ekvador bayrakları taşıyarak, "Hileye hayır" sloganları attı. Guayaquil'de güvenlik bariyerlerini aşarak seçim konseyi binasına girmek isteyenlere polis biber gazı kullandı.

Görevinden ayrılacak olan Devlet Başkanı Rafael Correa, Lasso'nun seçmenlerin oylarıyla ulaşmadığı sonuca protestolarla ulaşmaya çalıştığı söyledi.

Lasso, seçimleri kazandığında Wikileaks kurucusu Julian Assange'ın Ekvador'un Londra Büyükelçiliği'nden çıkarılacağını da söylemişti. Bu durumda elçilikte kalmaya devam edebilecek.

64 yaşındaki Lenin Moreno mevcut Devlet Başkanı Correa gibi sosyal reformları sürdürmeyi hedefliyor ancak diğer yandan petrol gelirine bağımlı olmaktan kurtulmak amacıyla yabancı yatırımları da desteklemeyi planlıyor. Moreno seçim zaferinin ardından yaptığı açıklamada, bütün vatandaşlar yaşayabilecekleri bir eve kavuşana kadar dinlenmeyeceğini ve ülkesindeki okuma-yazma sorununun tamamen ortadan kaldırılacağını söylüyor.

Moreno 2007-2013 yılları arasında Correa'nın yardımcılığını üstlendi, daha sonra sağlık nedenlerinden ötürü görevinden ayrıldı. 1998 yılında maruz kaldığı soygundan bu yana da tekerlekli sandalyede. Moreno, dünya çapındaki az sayıda engelli liderlerden de biri olacak.

Fransa'da Bir Çinli Öldürüldü, Protestolar Başladı

Fransa yine göçmenlere saldırı ve protestolarla karşı karşıya.

Geçtiğimiz aylarda göçmenlere yönelik yaşanan polis terörü ayaklanmalarla karşılanmışken, bu defa da Çinli bir göçmen polis tarafından öldürüldü.

56 yaşındaki Shaoyo Liu, 27 Mart günü evi basılmış, eve gelen 3 polise makasla saldırdığı iddiasıyla vurularak öldürülmüştü. Aile saldırıyı reddederken, aynı akşam Shaoyo Liu'nun ölümünü protesto eden bir grup polis merkezini bastı, bir aracı ateşe verdi. Polisin sert saldırısı üzerine çok sayıda kişi yaralanmıştı.

28 Mart günü de çoğu Çinli, yüzlerce Asya kökenli

göçmen,

başkent in

kuzeydoğu-

sundaki polis merkezi önünde yine protesto gösterisi düzenledi.

"Katil polis", diye slogan atan göstericiler, Shaoyo Liu anısına karakolun önüne mumlar yakıp çiçekler bıraktı.

Polis, yine gaz bombaları kullanarak protestoculara saldırdı.

ABD'nin Suriye'ye füze atmasının ardından 7 Nisan günü, New York'ta Amerikan halkı, "Savaşa Hayır, Suriye'den Elinizi Çekin" yürüyüşü düzenledi. Hava üssü saldırısı sloganlarla protesto edilirken, polis protesto edenlere saldırdı, birçok kişi gözaltına alındı.

Amerika, Arjantin, Bolivya, Kanada... Çok sayıda ülke halkları, ABD'nin Suriye saldırganlığını eylemlerle protesto etti...

St. Petersburg (Leningrad) Metrosunda Çifte Patlama

Rusya'nın St. Petersburg kentinde metro istasyonlarından birinde iki ayrı patlama oldu, en az 10 kişi öldü, 20 kişi yaralandı.

St. Petersburg metrosunun mavi hattında yer alan Sennaya Ploşad istasyonunda meydana gelen patlama nedeniyle etrafı yoğun bir duman tabakası sardı. Patlamanın tren vagonlarından birinde olduğu ve ölü ve yaralı olduğu öğrenilirken, mavi hatta yer alan trenler durduruldu, olay yerine kurtarma ekipleri gitti.

St.Petersburg Metrosunun Tehnolojiceskaya İnstitü istasyonunda da 2. bir patlamanın yaşandığı öğrenildi.

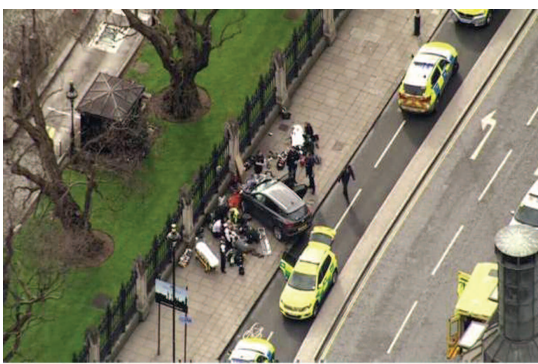
Bu patlama, emperyalistlerin beslemesi dinci faşistlerin dünyanın her yerinde halklara, savaş dışında kalan sivil insanlara karşı toplu katliam girişimlerinin yeni bir örneği oldu.

Emperyalistler, dünya halklarına karşı açtıkları savaşı şimdi dinci faşistler üzerinden ve böyle en alçakça yöntemlerle sürdürüyorlar.

Bir kez daha görüldü ki, halkların barış ve güven içinde yaşamalarının koşulu, emperyalistlerin, burjuvaların ve onların beslemesi dinci faşistlerin dünyanın her yerinden temizlenmesine bağlıdır.

Londra'da Parlamento Önünde IŞİD Saldırısı

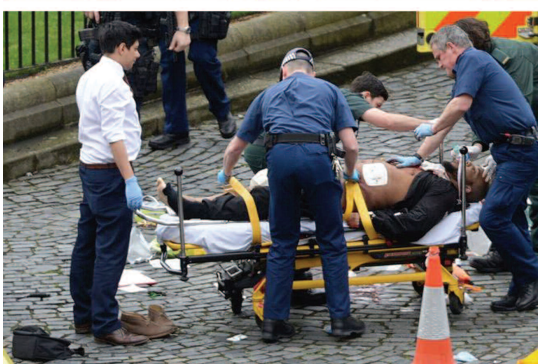
28 Mart günü, Londra'da İngiltere Parlamentosu dışında düzenlenen saldırıda 4 kişi öldü, 11 ülkeden 40 kişi yaralandı.

IŞİD'in üstlendiği saldırıda saldırgan önce Westminster Köprüsü'nde aracını yayaların üzerine sürdü, sonra parlamento binası dışında silahlı bir polisi bıçaklayarak öldürdü. Bir başka polis de saldırganı vurarak öldürdü.

İngiltere Başbakanı Theresa May, saldırıda yaralananlar arasında 12 İngiliz, Fransız çocuklar, iki Rumen, dört Güney Koreli, bir Alman, bir Polonyalı, bir Çinli, bir Amerikalı ve iki Yunan olduğunu söyledi.

Saldırı sırasında milletvekilleri Avam Kamarası'nda oturuyordu ve işsizlik maaşı reformuyla ilgili görüşmenin ardından oylamaya geçmişti.

Londra Emniyet Müdürlüğü, 23 Mart günü yaptığı açıklamada saldırının 52 yaşındaki İngiltere doğumlu Khalid Masood tarafından yapıldığını açıkladı. Aynı gün IŞİD, Amak Haber Ajansı üzerinden saldırıyı üstlendi, "askerlerinden" birinin düzenlediğini duyurdu.

Akşam saatlerinde de Trafalgar Meydanı'nda hayatını kaybedenler için anma düzenlendi, binlerce kişi meydana mumlar yaktı.

Paraguay'da Kongre Binası Yakıldı

Paraguay'da, adı yolsuzluklarla özdeşleşmiş devlet başkanı Horacio Cartes'in anayasayı değiştirerek görev süresini uzatma girişimi ülkeyi ayaklandırdı.

Paraguay'da 35 yıl süren diktatörlük rejiminin ardından 1992 yılında kabul edilen anayasa ile başkanlık süresi tek dönem ve 5 yıl olarak sınırlanmıştı.

Ancak görevdeki başkan Horacio Cartes, bu sınırlamayı kaldırarak yeniden başkanlık için aday olmak istedi. Söz konusu tasarının 27 Mart'ta Senato'da gizlice onaylanması halkı ayaklandırdı. Ülkedeki mevcut anayasaya göre, Başkan Cartes'in dönemi 2018 yılında sonlanıyor.

Başkent Asuncion'da başlayan olaylarda, göstericiler, 29 Mart Cuma gecesi kongre binasını ateşe verdi. AFP haber ajansı, kongreye giren göstericilerin, yasayı destekleyen vekillere ait odaları "yerle bir ettğini" bildirdi.

Emniyet ise göstericileri dağıtmak için tazyikli su ve plastik mermi kullandı, onlarca kişi yaralandı. Kongre binasındaki yangın ise 2 saat sonra söndürüldü.

Bunun üzerine eylemler iyice sertleşti. Polisler halk arasında çatışmalar çıktı, polis plastik mermi ve tazyikli su kullandı. Polisin gözeterek ateş ettiği kameralara yansıdı. Ateş sonrası eylemciler kaçışırken, bir kişi vurularak yere düştü. Göstericinin ölümünün ardından İçişleri Bakanı Tadeo Rojas, Emniyet Müdürü Crispulo Sotelo ve 4 polis görevinden alındı.

Cartes ise eylemlerin ardından itidal çağrısı yaptı.

